

1 januari 1954
9^e jaargang no. 1

de uitlaat

personeelsorgaan van de n.v. koninklijke pakketvaart-maatschappij

VAN DE REDACTIE

de Uitlaat

negende jaargang — no. 1
overneming van tekst en
illustraties alleen geoor-
loofd met bronvermelding

*
alle stukken „de uitlaat”
betreffende te adresseren:
aan de redactie van
„de uitlaat”
p/a k.p.m.
medan merdeka timur 5
djakarta

*
dit nummer bevat o.a.:

nieuwjaarsboodschap van
de president-directeur

*
oude- en nieuwjaar ge-
dachten

*
toch nog.....

*
gedenkplaat in de „de
ruyterschool” onthuld

*
sint nicolaas bezocht lo-
geergebouw en surabaia-
agentschap

*
kent u dat gevoel ook?

*
de jaarlijkse promoties!

*
schatgravers vóór...!

*
ons laatste sportnieuws

*
een tragische geschiedenis

bij de foto's:

op de frontpagina een zeer
geslaagde foto van het
bekende scheepvaarthuis te
amsterdam, alwaar ons
hoofdkantoor in Neder-
land is gevestigd.

*
op de achterzijde van de
omslag een typisch amster-
damsch winterbeeld voor
onze amsterdamse lezers
ongetwijfeld een foto om
van te watertanden.

Foto's C. Altena

De negende jaargang

Voor u ligt het eerste nummer van onze 9de jaargang en wij willen deze nieuwe mijlpaal in de geschiedenis van ons blad niet zó maar ingaan, alvorens een enkel woord te hebben gewijd aan de afgelopen twaalf nummers.

Uw redactie heeft ernstig getracht om in het afgelopen jaar ons blad nog meer in populariteit te doen toenemen en zij hoopt van harte, dat zij daarin enigermate is geslaagd. Vooral ook de technische verzorging en het uiterlijk van ons blad had haar speciale belangstelling.

Met dankbaarheid willen wij hier melding maken van het feit, dat in het afgelopen jaar van zovele K.P.M.-ers bijdragen werden ontvangen, bijdragen die er ongetwijfeld toe hebben geleid, dat wij meer dan eens sympathieke opmerkingen over „de Uitlaat” mochten horen. Onze trouwe medewerkers met pen en penseel danken wij hier voor hun verleende medewerking en wij hopen, dat ook voor deze 9de jaargang op hun zo gewaardeerde bijdragen kan worden gerekend. Ook aan de drukker van ons blad, de n.v. Boekhandel Drukkerij Visser & Co. onze dank voor de steeds prettige samenwerking. Slechts gezamenlijk kunnen wij tot een uitgave komen welke zich zal kunnen scharen onder die personeelsorganen, welke met belangstelling worden gelezen en een geziene vriend in de familiekring zijn. Dan zijn wij tevreden en wordt onze dank aan de Directie, die deze uitgave mogelijk maakt, gesteund door een zichtbaar bewijs van goede samenwerking.

Dat deze 9de jaargang nog beter worde dan de achtste!

(foto: Studio Tong & Tim)

Een raai opname van het ms. „Janssens” in de Kali Mati te Tg. Priok.

Nieuwjaarsboodschap van de President-Directeur

Gaarne maak ik van de gelegenheid, welke „de Uitlaat” biedt, gebruik mij met een enkel woord tot U allen te richten.

Allereerst met een woord van dank en appreciatie voor de onder vaak moeilijke omstandigheden verrichte arbeid, arbeid die veel van uw krachten moet hebben gevergd.

Voorts acht ik het hier zeker op zijn plaats ook de echtgenoten in mijn uiting van waardering te mogen betrekken; ook het gezin heeft immers de moeilijkheden van alle dag, de spanning, mede-doorleefd.

Met de wetenschap, dat allen die bij onze maatschappij te werk zijn gesteld, ook in komende jaren ten volle en loyaal het hunne zullen blijven bijdragen tot instandhouding onzer mooie maatschappij, gaan wij met vertrouwen het nieuwe jaar in. In 1954 zal het toekomstbeeld waarvan ik in mijn nieuwjaarsboodschap per 1 Januari 1953 al zeggen kon, dat dit zich scherper begon af te tekenen, duidelijker worden; wij zullen niet alleen de ontwikkeling van de N.V. Nederlandse Tank- en Paketvaart-Maatschappij — waarover in ons jaarverslag over 1952 reeds iets werd vermeld — kunnen gadeslaan, doch onze maatschappij heeft nog meer pijlen op haar boog. In het komende jaar zal onze eerste 18000 tons tanker in de vaart komen. Onze prettige en nauwe samenwerking met de K.J.C.P.L. heeft voorts vastere vorm aangenomen met een overeenkomst, die, naar wij verwachten, de ontwikkeling van onze beide bedrijven zeer te stade zal komen. Het moet ons allen dankbaar stemmen in de gelegenheid te zijn deze ontwikkelingsfasen te mogen medemaken en daar in een aandeel te mogen hebben.

Ik wens u allen, met degenen die u lief zijn, een in alle opzichten gelukkig jaar toe.

Oude- en Nieuwjaar gedachten

De maand December met haar vele, echt huiselijke, feestdagen ligt weer achter ons. We gaan nu oudejaarsavond vieren om dan met frisse moed het nieuwe jaar in te gaan.

Dit overgaan van het oude naar het nieuwe jaar is in feite een merkwaardige belevenis. Uiterlijk verandert er aan onze Moeder Aarde in het geheel niets. Een jaar meer of minder zal haar bestaan van miljoenen jaren niet in het minst beïnvloeden. Hoe nietig staan, in dit licht bezien, de tijdelijke bewoners van deze aarde, „de mens”, tegenover de tijdloosheid van de oneindige ruimte rondom. Wij mensen moeten nu eenmaal denken in uren, dagen en jaren, want onze weg is afgebakend en vindt ergens een eindpunt. Een oude- en nieuwjaarsherenking ligt dan ook vanzelfsprekend op onze weg, wij kunnen er niet van los komen, hoe gaarne ook velen van ons nuchter hier tegenover zouden willen staan.

De wijze, waarop de jaarwisseling wordt gevierd, is al even vol schakeringen als de mens zelf. Tussen „ernstige herdenking”, „uitgelatenheid” en vaak „dolle pret” liggen talloze variaties om

afschied te nemen van het oude jaar en het nieuwe in te luiden. In gedachten over hetgeen wij verwachten van de toekomst, zijn wij allen echter wonderlijk gelijk gericht. De wens zal altijd zijn een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar. De verwachtingen, die in deze wens liggen opgesloten, doen 'n ééndags vreugde ontstaan die, o.m. in handdrukken en uiten van goede wensen, een deel vormt van de Nieuwjaarsviering. Hoe gelukkig is het in feite niet dat in ons leven telkens weer na 365 dagen deze dag terugkeert. De stemming waarin wij dan verkeren doet ons tegenstellingen vergeten, en stelt ons in staat spontaan anderen een goede toekomst toe te wensen. Voor velen geeft de Nieuwjaarsdag een bevrijdend gevoel, want een goede hartelijke daad geeft innerlijk meer bevrediging dan de gemeedsberoering en wrevel van controversen en ruzies. Deze gevoelens doet de mens bij het afscheidnemen van het oude jaar bewust, of vaak zelfs onbewust, beloften opbrengen voor het verbeteren van zijn eigen „ik”.

Hierin zit o.i. het waardevolle van de Oude- en Nieuwjaarsviering, n.l. een moment te moeten stilstaan bij onze onvolkomenheden en even doordrongen te worden van de betrekkelijkheid van

alles om ons heen. Niemand is n.l. ontkomen aan teleurstellingen en leed wanneer wederom een jaar achter de rug is. De klappen vallen schijnbaar niet overal gelijk, maar geen mens-kind heeft alle dagen die achter hem liggen de zonzijde van het leven gezien.

De jaarwisseling geeft ons voorts de gelegenheid, in de maalstroom van het leven, bij dit alles even stil te staan, terwijl enige overdenking ons dan doet inzien, dat de waarde in het leven niet alléén bestaat uit carrière en materieel welzijn, maar dat er nog geestelijke waarden zijn, die hier ver boven uitsteken.

In dit besef zullen wij zeker meer berustend de „omstandigheden” en „toestanden” om ons heen kunnen aanvaarden en nieuwe energie en plichtsbetrachting opbrengen voor de dagelijkse taak, die ons in het nieuwe jaar weer wacht.

Dit nieuwejaar kondigt zich thans voor ons aan als 1954. Wat het zal brengen, kan niemand voorspellen. Wij kunnen slechts trachten voor onszelf, onze omgeving en onze Maatschappij er het beste van te maken. Wij mogen daarbij allen een behouden koers en vaart toewensen.

h.a.c

Nieuwjaar 1954

Ik wensche u een jaar,
dat zacht als zijde is;

Ik wensche u een jaar,
dat blank en blijde is;

Ik wensche u een jaar;
dat fier van krank is;
een deugdelijk jaar,
zoo breed als 't lang is.

Ik wensche u een jaar,
dat, als 't voorbij is,
een zalig jaar
voor u en mij is.

Ik wensche u een jaar,
zoo Gods gehod is,
dat in en dat uit
geheel voor God is.

Guido Geselle

*

De redactie van „de Viltlaar” wenst lezers en lezeressen, medewerkers en andere belangstellenden een gelukkig en voorspoedig 1954 toe.

TOCH NOG . . .

1952 was voor mij een jaar vol afwisseling. Het begon al vroeg. In Januari vertrok ik met het Engelse s.s. „Marsdale” voor een reis naar Pakistan, India, Ceylon en Cyprus. Via Hamburg weer thuis in Hilversum gekomen, kreeg ik al spoedig van de N.V. Int. Bagger Scheepvaart en Handel Mij. 1 het verzoek een film van dat bedrijf te maken. Dit hield in dagenlange interessante tochten met de „Zand- en Grintexpressen” op de grote rivieren en door het Amsterdam — Rijnkanaal.

Na afloop van deze tochten wilde mijn vrouw ook wel eens reizen, dus huurden wij een „huifcar” van Jaap Blanken in Laren. De mooie reis, die we daarmee maakten naar België, Zwitserland, Frankrijk en Corsica, wil ik u alleen voor de prettige herinnering, in een volgend nummer gaarne eens beschrijven. Iets voor verlofangers, die caravans. Men verhuurt ook grotere wagens, die men achter ieder soort auto kan spannen, zodat men met het gehele gezin comfortabel en goedkoop Europa kan zien.

Terwijl wij ons aan de Riviéra vermaakten lag er thuis een brief op mij te wachten met een aanbieding voor een reis naar de West voor de Flota Mercante Grancolombiana. Er was echter één bezwaar. Weliswaar had ik in mijn jonge jaren op Argentinië gevaren zodat ik van het Spaans, dat ik daar oppikte nog wel iets kende, maar de tijden zijn veranderd en ik zou dat Spaans nu niet graag tegen de hedendaagse stuwadoors willen gebruiken. De agente (KNSM) stapte over dit bezwaar heen en zo kwam ik dan 3 November 1952 aan boord van het Noorse ms. „Norindies”, dat te Hamburg stukgoed lag te laden voor La Guaira, Puerto Cabello, Barranquilla, Catagena, Buenaventura, Tumaco en Guayaquil.

Ik hofte; niet alleen had het ms. „Norindies” reeds vijf jaar in charter voor deze West-Indische Maatschappij gevaren, zodat de bemanning daar bekend was, maar bovendien kregen we een Duitse kunstschilder als passagier aan boord. Deze artist, Trier genaamd, studeerde zelf ijverig Spaans en bleek bereid mij het meest noodzakelijke van deze schone taal bij te brengen.

Via Bremen en Antwerpen (een stormachtige overtocht, wij passeerden Rotterdam toen de „Faustus” verging) ging de reis naar Le Havre. Hoewel we hier juist tussen twee stakingen aankwamen hadden wij toch oponthoud, nu door Armistice day. Wapenstilstandsdag vierden Trier en ik met Pernot-oesters, champagne en...nòg eens Pernot.

Toen hadden wij er wel genoeg van

en waren blij dat de lading, een complete fabriek voor Barranquilla, verder vlot langszij kwam en we gauw de oversteek naar warmer oorden konden beginnen.

Niet zo echter Leiff Nilsen, onze hofmeester, een onverbeterlijke nathals, die nadat Trier hem van onze Pernot had laten proeven, niet rustte voor hij de fles, waarmee we Venezuela hadden gedacht te kunnen halen, tot de laatste druppel geledigd had. Toen hij daarna aan de fles Aqua Velva (Shaving Lotion) van de Duitser begon, vond deze dat toch wel wat al te grijs en deed zijn beklag bij de kapitein. Maar de gezagvoerder, zijn „Stoert” kennende, lachte slechts en raadde hem aan ook zijn schoensmeer weg te sluiten, omdat de dorstige major-domo, bij gebrek aan beter, daar ook al eens de alcohol had uitgepruimd.

Later werden Trier en Leiff vrienden en samen beleefden ze het avontuur waarmee ik mijn „Herinneringen 1952” wil beginnen, ofschoon het pas in de Kerstnacht plaats vond.

Buenaventura is een getijhaven, met een behoorlijk verval.

Als altijd werkte de „Norindies” ’s nachts. Onder oorverdovend lawaai werden rails en stalen platen gelost. Trier en Leiff waren de herrie ontvlucht en hadden zich naar het Noorse ms. „Daviken” begeven, waarop Leiff vrienden had en dat ergens aan een rustiger gedeelte van de lange kade gemeerd lag.

Toen de gasten aan boord kwamen was het eb en ze konden via de verschansing zo aan boord stappen, maar toen ze uren later vol aquavit en gaffelbitter weer Norindieswaarts wilden gaan was het water opgekomen en stond de smalle gangplank onder een steile hoek. Of onze hofmeester dat niet in de gaten heeft gehad? Hoe dan ook, nauwelijks op de plank aangeland maakte hij een schuiver, schoot tussen touw, plank, steiger en remmingswerk door en kwam, zonder iets te raken, volkomen onbeschadigd in het zilte nat terecht. Zijn vrienden konden zich deze gunstige afloop echter niet indenken en toen ze hem, geheel in de war van schrik en van het vele genotene, op de steiger hadden getrokken, constateerde de kok inwendige kneuzingen en achtte opname in een ziekenhuis noodzakelijk.

Een taxi werd aangeropen en even later stonden vijf geagiteerde Noorse zeelieden en een Duitse artist, met in hun midden onze totaal versufte major-domo, voor een kloosterpoort.

„Spoed opname”, zei de kok in het Noors. De zuster van de wacht snapte dat blijkbaar. Tenminste Leiff werd van z’n natte pluñje ontdaan en te bed bezorgd.

Wanneer er een geheim voor succes bestaat, dan ligt het alleen daarin, het standpunt van anderen te willen begrijpen en de dingen door hun bril te bekijken.

Henry Ford

Vóór de vrienden het ziekenhuis verlieten, plaatste Trier, die er wel van wilde, een juist ontkurkte fles aquavit op het nachtkastje.

De rest van het verhaal vertelde Leiff mij pas in 1953 toen we het Panama-kanaal alweer ver achter ons hadden.

„You know super, het laatste wat ik mij herinnerde was dat ik van die plank viel. Ik dacht, dat is het einde en doorleefde zoals in dergelijke gevallen gebruikelijk, al mijn zonden nog eens. Spijt had ik niet, maar ik gaf mijzelf toch ook weinig hoop op een „zalig hiernamaals”. U kunt begrijpen hoe verbaasd ik was, toen ik weer tot bewustzijn kwam. Ik lag in een piekfijn bed in een witte cel, tegen de wand een geheimzinnig verlicht Madonnabeeldje, naast mij een glas en een volle fles van de beste aquavit. Duidelijk hoorde ik engelen zingen. Toen ging mij een licht op: Ik was dood en met een gevoel van intense dankbaarheid mompelde ik tot mijzelf: Leiff, jongen, waar je het aan verdiend hebt weet ik niet, maar nu ben je toch nog in de hemel gekomen. Hoe bestaat het?”

Ben Poeder
(oud-gezagvoerder K.P.M.)

Dankbetuiging

Het zij mij vergund langs deze weg allen van het wal- en varend personeel, die mij ter gelegenheid van mijn 25-jarige dienstjubileum bij de maatschappij op 24 December a.p. hunne gelukwensen deden toekomen, hiervoor mede namens mijn echtgenote hartelijk dank te zeggen.

De bloemen, welke deze gelukwensen vergezelden, werden door ons beiden zeer op prijs gesteld.

J. F. P. de Geus.

Gedenkplaat onthuld in de „De Ruyterschool” te Vlissingen

Namen van 65 K.P.M.-ers

Een droeve middag was het voor velen, die Woensdagmiddag 4 November j.l. in het gebouw van de „De Ruyterschool” te Vlissingen stonden met bloemen in de hand..... Bloemen om neer te leggen bij de pas onthulde gedenkplaat, welke de namen vermeldt van de meer dan 160 oud-leerlingen der school, onder wie 65 K.P.M.-ers, die in de jongste oorlog hun leven gaven voor het vaderland.

Omstreeks half drie des middags op die 4de November verzamelden zich in de hal der school de vele belangstellenden en genodigden, die gekomen waren om door hun aanwezigheid bij de onthulling de nagedachtenis te eren van de gesneuvelde oud-leerlingen.

Namens het comité van leerlingen en oud-leerlingen, dat voor het plaatsen van de gedenkplaat had geijverd, heette de heer J. C. Anker, oud-gezagvoerder ter koopvaardij, allen welkom.

Hij wees er op hoe het comité meende de herinnering aan hen, die vielen, levendig te moeten houden en daarom besloten had een gedenkplaat te laten vervaardigen. Met de plaatsing is gewacht totdat het nieuwe schoolgebouw gereed was. Spreker dankte allen, die aan het comité hun steun gaven en in het bijzonder de directie van de Kon. Mij. „De Schelde”.

De moed en de plichtsbetrachting van hen, die vielen vervullen ons met trots, aldus spreker. Hun offer is niet vergeefs geweest. De mannen hebben de eer en de goede naam van de koopvaardij hooggehouden naast die van de marine. Zij rusten in vrede, zo besloot de heer Anker.

Nadat vlaggen bij de gedenkplaat waren ontplooid en tromgeroffel en een hoornsignaal was verklonken, onthulde de Commissaris der Koningin in Zeeland jhr. mr. A. F. C. de Casembroot de gedenkplaat.

In een toespraak getuigde jhr. de Casembroot van de grote dankbaarheid, welke wij verschuldigd zijn aan hen, die vielen voor het vaderland en hij wees op de belangrijke bijdrage, die de koopvaardij heeft geleverd voor de bevrijding van Nederland. Dit is, aldus spreker, een moeilijke dag voor de nagelaten betrekkingen en ook voor de kameraden der gevallen. Laat hun dit tot troost zijn, dat hun nagedachtenis blijft voortleven.

Nadat het monument door de heer Casembroot was onthuld, werd de Last Post ten gehore gebracht.

Namens het schoolbestuur aanvaardde ir H. C. Wesseling de gedenkplaat. Hij verklaarde, dat deze gedenkplaat aan de leerlingen zal voorhouden wat voorgangers hebben gepresteerd voor de eer van hun land en van de koopvaardij.

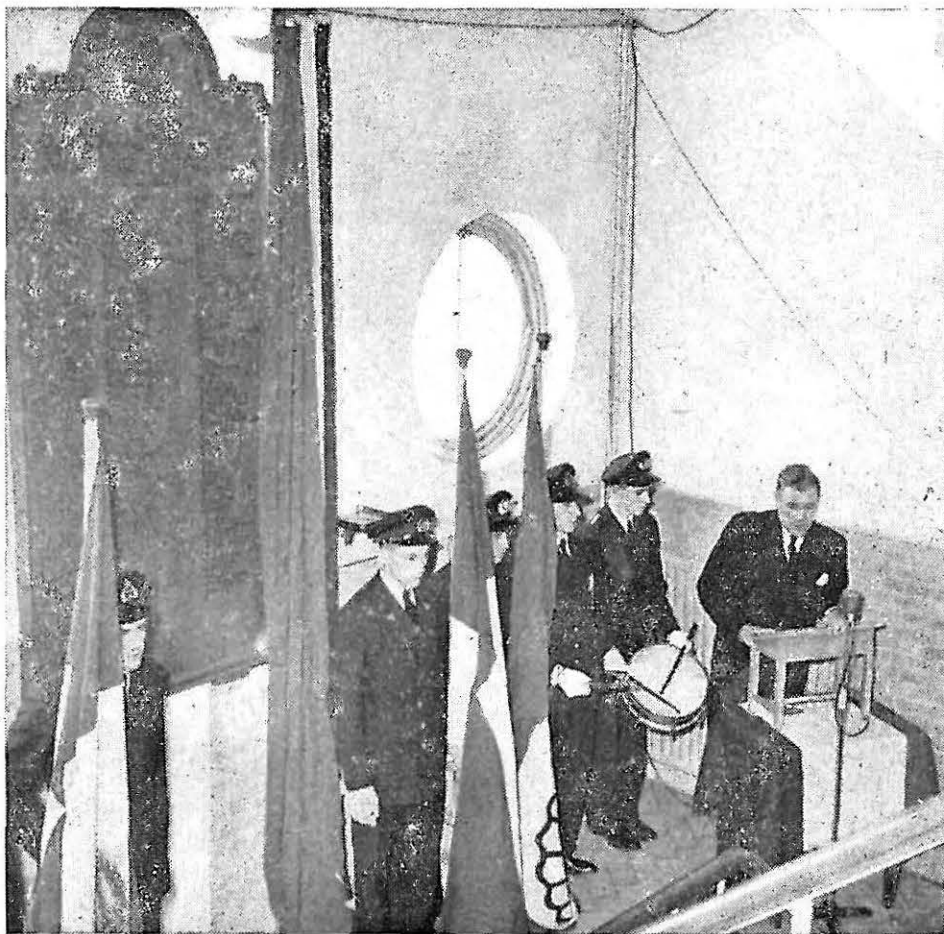
Als eerste legde daarna de Commissaris der Koningin een krans bij de gedenkplaat, waarna op plechtige wijze — telkens begeleid door twee zeevaartschoolleerlingen — kransen werden gelegd door de burgemeester van Vlissingen en voorts namens het directoraat-generaal van de scheepvaart, het schoolbestuur, directeur en leraren, de oud-leerlingen, de K.P.M., de K.J.C.P.L., de Corona, de Rott, Lloyd, de Mij Oceaan en het Belgische Loodswezen.

Onze maatschappij was bij de plechtigheid vertegenwoordigd door de heren J. Roering en B. Scholte, waarbij eerstgenoemde een krans namens de K.P.M.

bij de gedenkplaat legde.

Mevrouw S. E. van Bel, administratrice van de school, plaatste bij het monument een vaas chrysanten en daarna volgde dan de grote stoet van nagelaten betrekkingen, de een met een prachtig bloemstuk, de ander met wat cyclamen of lelietjes van dalen. Het trappenhuis, waar de gedenkplaat zich bevindt, werd herschapen in een stille bloemhof, waar de gedachten een ogenblik konden teruggaan naar hen, wier levensdraad werd afgesneden.

Vóór dit defilé langs de gedenkplaat had de heer J. C. Anker met een kort woord het officiële deel van de plech-

Tijdens de toespraak van de Commissaris der Koningin in Zeeland, Jhr. Mr. A. F. C. de Casembroot. Bij de gedenkplaat vlaggen van La Corona, K.J.C.P.L., Mij. Zeeland en de K.P.M.

tigheid gesloten.

De herdenkingsplechtigheid, die op alle aanwezigen een diepe indruk had gemaakt was hiermede geëindigd.

Na het defilé werd in een der lokalen van de school thee geserveerd.

Uit de scheepvaartwereld

Als U van de zeevaartschool komt en U hebt daarna Uw verschillende andere diploma's behaald, dan hebt U niet alleen intussen de nodige ervaring in de praktijk opgedaan, maar U hebt ook een ontzaglijke hoeveelheid papieren wijsheid moeten doorworstelen. Veel daarvan zal U bijna dagelijks van nut zijn, veel ook blijft grauwe theorie tot..... ja, tot U ineens tegenover een geval komt te staan, waarvan U zich nog wel herinnert, dat er bepaalde voorschriften voor bestaan, maar..... hoe was het ook weer precies?

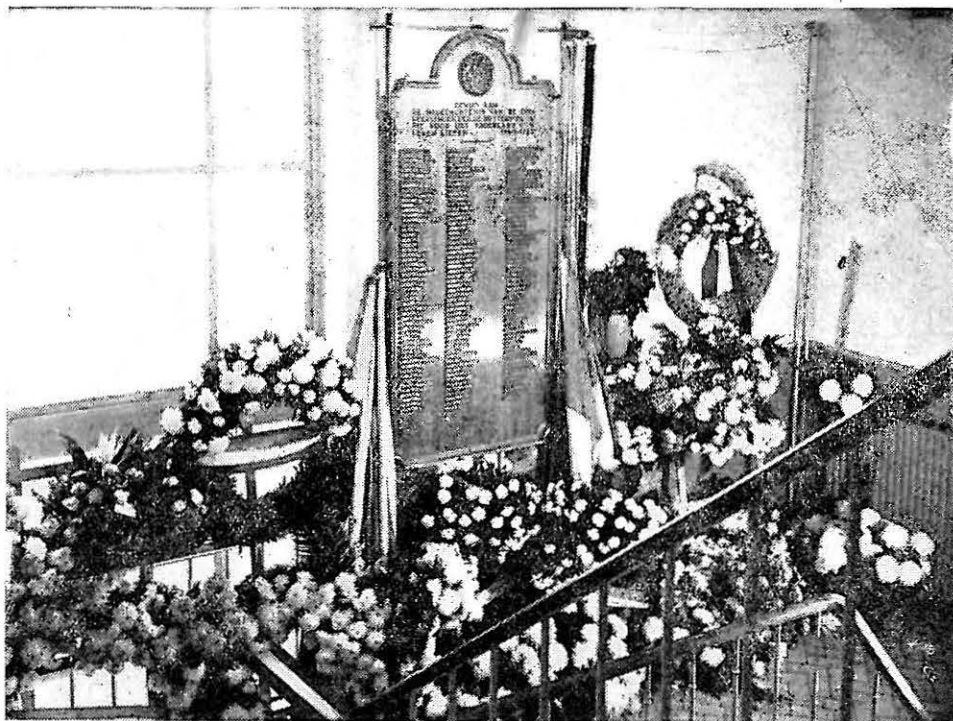
We kunnen ons indenken, dat dit onder andere een overweging is geweest van de heer J. Bes, adjunct-chef van de afdeling vrachtzaken bij de Stoomvaart maatschappij „Nederland”, toen hij begon zijn boek „Scheepvaarttermen” samen te stellen.

De schrijver is er van uit gegaan, dat men op een bepaald ogenblik geen tijd heeft over een zeker onderwerp een hele bibliotheek na te pluizen en uitvoerige verhandelingen te lezen en dat men dan behoefte heeft aan een korte maar duidelijke omschrijving. Daartoe heeft hij in dit handboek „Scheepvaarttermen” al die uitdrukkingen en begrippen verzameld, die geregeld in een scheepvaarthandboek voorkomen.

Het boek is verdeeld in twaalf hoofdstukken: Algemene Uitdrukkingen, Assurantie, Averijen, Charteren, Classificatie, Conferences, Ligdagen en Timesheets, Scheepsmeting, Scheepstermen, Scheepstypen, Vervoerscondities en Vrachteenheden. Dit deel beslaat 186 bladzijden. Daarna volgen nog bijna 100 bladzijden Bijlagen. Daarvan noemen wij de proforma calculaties voor vijf reizen op charterbasis met bijbehorende bunkerregelingen; verder voorbeelden van Timesheets, Notice of Readiness, Grain-cargo Certificate, Portlog en Lay-time-Statement, de tekst van de Institute Warranties en vertalingen van de Hague Rules en van de York Antwerp Rules 1950.

Een index van ruim 450 trefwoorden vergemakkelijkt het opzoeken en geeft tegelijk een goed beeld van al hetgeen er in dit voortreffelijke handboek is te vinden.

De heer Bes heeft met dit boek wel in de roos geschoten, want de Nederlandse uitgave beleefde onlangs al de

De onthulde gedenkplaat welke 160 namen bevat van oud-leerlingen der „De Ruyterschool”, die in de jongste oorlog hun leven gaven voor het vaderland.

derde druk. Van de Engelse editie, die zowel door de Britse als door de Amerikaanse scheepvaart-pers zeer enthousiast is ontvangen, is zelfs al een vierde druk nodig.

Het boek „Scheepvaarttermen” is uitgegeven bij de Uitgeverij voorheen C. de Boer Jr. te Amsterdam.

*

Onder de tegenwoordige koopvaardijlanden zijn er een aantal, die vóór de Tweede Wereldoorlog niet of nauwelijks aan de zeescheepvaart deelnamen. Eén van de merkwaardigste daarvan is waarschijnlijk Zwitserland, een land zonder zeehavens, een land dat zelfs nergens aan zee grenst. Toch heeft Zwitserland een zeer moderne handelsvloot met ruim 200.000 ton draagvermogen.

Al in het midden van de vorige eeuw is de gedachte aan een eigen koopvaardijvloot in Zwitserland opgekomen, maar het bleef bij vage plannen. De beroemde Zwitserse staatsman Giuseppe Motta heeft in 1923 — geleerd door de ervaringen van de Eerste Wereldoorlog — de idee op papier uitgewerkt, maar er was de dreiging van een Tweede Wereldoorlog voor nodig om de Zwitsers over de bezwaren heen te helpen, verbonden aan het stichten van een vloot in een land zonder havens zonder voldoende goederenverkeer om een eigen vloot steeds lading te kunnen garanderen en zonder marine om zo nodig de eigen vlag te kunnen beschermen.

De Verklaring van Barcelona van 1921 erkent het recht op zeevaart van

niet aan zee gelegen landen. Na langdurige onderhandelingen werd in 1940 aan Zwitserland toegestaan in Lissabon te lossen. Toen kon op 9 April 1941 de eerste Zwitserse vlootwetgeving tot stand komen.

Voordien was er al met geharperde Griekse schepen onder Zwitserse vlag gevaren, tot ook Griekenland in de oorlog werd betrokken. Vervolgens voer men met in het buitenland aangekochte schepen en na afloop van de oorlog... gingen er vele stemmen op om het koopvaren na maar weer aan anderen over te laten. Maar een kleine kring van belanghebbenden dacht er anders over en toen in 1951 het conflict in Korea uitbrak werden zij door de omstandigheden in het gelijk gesteld: de vrachtprijzen vlogen omhoog en opnieuw bleek het nut van de eigen vloot.

Met hulp van regeringsredieten werd de vloot verder uitgebreid tot de huidige 200.000 ton draagvermogen, verdeeld over 21 vrachtschepen — meest met passagiers-accommodatie — die op transatlantische routes varen, elf kustvaarders en drie tankers. 23 Schepen zijn na de oorlog gebouwd en hebben een laadvermogen van 6500 ton of meer; 17 daarvan zijn motorschepen en men kan dus terecht spreken van een moderne vloot. Hoewel de schepen natuurlijk in het buitenland moeten worden gebouwd, spreekt het vanzelf, dat de Zwitserse industrie een belangrijk aandeel heeft in de uitrustig van de schepen; denkt U maar aan de Sulzermotoren en allerlei precisie-apparaten.

(vervolg op pag. 21)

De Sint stuurde dankbetuiging

Op Zaterdag 5 December is Sint Nicolaas, begeleid door een zijner Pieten, de K.P.M. kinderen in het Logeergebouw komen bezoeken, alwaar in de eetzaal ruim 450 enthousiaste kinderen waren verzameld, vergezeld van wel haast evenzovele, niet minder opgewekte, begeleiders.

Dat de ontvangst van de Goed Heiligman ongetwijfeld een diepe indruk op hem en Piet heeft gemaakt, moge blijken uit de brief welke hij, na vanuit Djakarta in Spanje te zijn teruggekeerd, vanuit Madrid aan de heren van het ontvangstcomité deed toekomen. De redactie heeft gemeend om nu eens geen reportage in ons blad op te nemen, doch buiten de fotomontage welke op nevenslaande pagina werd opgenomen, ditmaal te volstaan met de publicatie van bedcelde brief. Per slot krijgt men niet altijd een persoonlijk schrijven van Zijn Doorluchtige Hoogwaardigheid.

Het lijkt ons haast overbodig te vermelden, dat ook dit jaar het Sinterklaasfeest voor de ruim 450 K.P.M.-kinderen een groot succes is geweest!

Algemeen Secretariaat
van
Sint Nicolaas

Madrid, 15 December. 1953

Aan de heren van het K.P.M.-ontvangstcomité
Directeur Mr. D.F. de Koe
Chef Personeel Zaken Mr. W.L. Bessem
Gezagvoerder A. Panny
Hoofdwerktuigkundige A. Anker
Hoofdkantoor der
n.v. Koninklijke Paketvaart-Maatschappij
te
Djakarta (Indonesië)

Mijne Heren,

Na van een zeer vermoeiende reis door Indonesië in Spanje te zijn teruggekeerd, is het mij een behoefte U mijn dank te betuigen voor de enthousiaste wijze waarop de K.P.M.-kinderen mij en Piet dit jaar in het Logeergebouw hebben ontvangen. Telkenmale is het voor mij en mijn knechts een waar genoegen om bij de kinderen van Uw maatschappij op bezoek te komen. Ieder jaar opnieuw is het onder mijn Pieten een waar gevecht wie van hen mij bij mijn bezoek aan Uw Logeergebouw mag begeleiden. Wel een bewijs dus dat men Uw kinderen erg op prijsstelt.

Over Uw organisatie i.v.m. mijn recente bezoek ben ik zeer tevreden: alles gaat ordentelijk toe en iedere medewerker weet wat hij of zij heeft te doen. Alhoewel het niet in de bedoeling ligt namen te noemen, wil ik toch voor enkele van Uw medewerkers een uitzondering maken.

Zo vond ik dat de piano op verdienstelijke wijze werd bespeeld door de heer Van den Kerkhoff, de heer Leenheer zich zeer goed van zijn taak heeft gekweten als conferencier, dirigent en voorzanger en Uw heer Pilger, als de man achter de schermen, heel veel werk heeft verzet om het feest te doen slagen. Ook de leden van Uw hockeyclub en de verschillende dames van het Logeergebouw een woord van dank voor hun medewerking. Vooral ook mijn complimenten aan de heren van Uw transportafdeling, die op zo uitstekende wijze voor het vervoer van kinderen en ouders hebben zorggedragen. Ik weet maar al te goed wat er bij een dergelijke transport-organisatie komt kijken.

En mag ik U, heren van het ontvangstcomité hartelijk bedanken voor Uw ontvangst alsmede voor de sympathieke welkomstwoorden, welke door Uw directeur Mr. De Koe tot mij werden gesproken?

Mag ik ook nog eens terugkomen op mijn verzoek om, als dit enigszins mogelijk is, de volgende keer een Uwer schepen naar Spanje te sturen om mij af te halen?

U kunt nu reeds aan alle K.P.M.-kinderen mededelen, dat ik het volgende jaar hen wederom in het Logeergebouw hoop te ontmoeten.

Met vriendelijke groeten,

steeds Uw

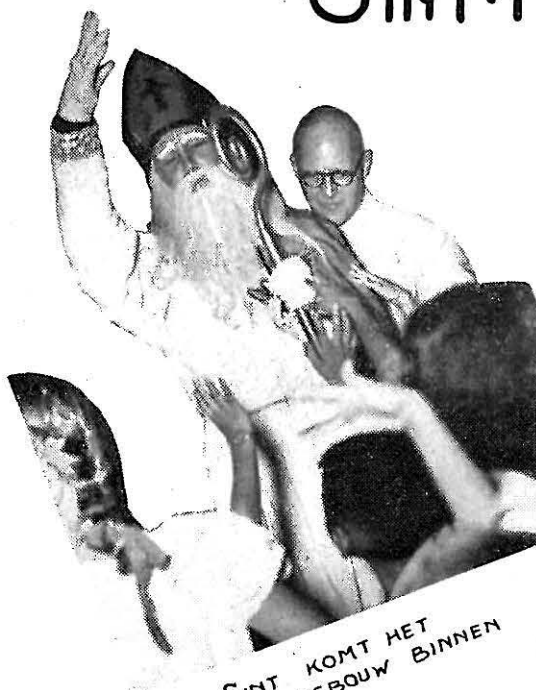
Sint Nicolaas

Het K.P.M.-kantoor op Pasar Besar waar anders, na zo'n bekende drukke Zaterdag, na 13 uur een weldadige rust neerdaalt, was op 5 December j.l. een beetje uit zijn doen. Niet vanwege een periodieke schoonmaak, doch ditmaal door een incidentele bedrijvigheid, welke (gelukkig) gepaard ging met een grondig gedweil van zij-ingang en het gehele middenvak. De entree moest schoon voor hoog bezoek en de vloer smetteloos voor de diverse kinderbibbjes ter gelegenheid van dit bezoek. Want voor deze bijzondere dag zouden de mooiste jurkjes en schoonste broekjes en pakjes aangetrokken worden. Daar kwam dan verder de troon voor de Goed Heiligman, de beste stoel van het gehele kantoor, bekleed met de K.P.M.-vlag en achter de troon de Indonesische- en Nederlandse vlag. (helaas was geen Spaanse vlag voorhanden). Met een collectie seinvlaggen rondom en een piano was de feestruimte compleet. Een paar grote tafels voor drank, snoep en geschenken en zo was de zaak klaar voor de grote ontvangst. Nog geen uur later wemelde het van K.P.M.-kinderen voor wie het feest eigenlijk bestemd was en van nog meer ouders en belangstellenden, voor wie blijkbaar de Sint nog een grote aantrekkingskracht heeft. Toen Ombaas, begeleid door agent Bückmann en 2 Pieten binnenschreed, was de ondragelijke spanning gebroken en kwam uit vele keeltjes en kelen het welkomstlied, begeleid op de piano door een musicus in den dop van 12 jaar. Toen de hoge gast geïnstalleerd was, werd hij hartelijk toegesproken door de heer Bückmann en namens alle K.P.M.-kinderen bedankt voor het feit, dat hij tijd had weten te vinden om hun een apart bezoek te brengen.

De Sint ging over tot de orde van de dag en nam het bekende grote boek ter hand. Er stonden vele namen in het strafregister en die werden dan ook opgeroepen. Daarbij kwamen vele lipjes te trillen en werden diverse traantjes gelaten, doch na heilige beloften was het slot toch altijd een hand van Sint, een geschenkje en een zakje snoep. Dat de hoge gast vrijwel alles weet, een groot mensenkenner is en ondanks zijn hoge leeftijd nog een bewonderenswaardige opmerkingsgave bezit, werd wederom bewezen. Tot een der kinderen zei hij: „Meisje wat zie jij er gezond uit, werkt jouw vader misschien bij de Civiele Dienst?“, terwijl een gezagvoerder op het stoepje werd geroepen met de vermaning dat hij in den vervolge betere koffie moest laten schenken

(vervolg op pag 10)

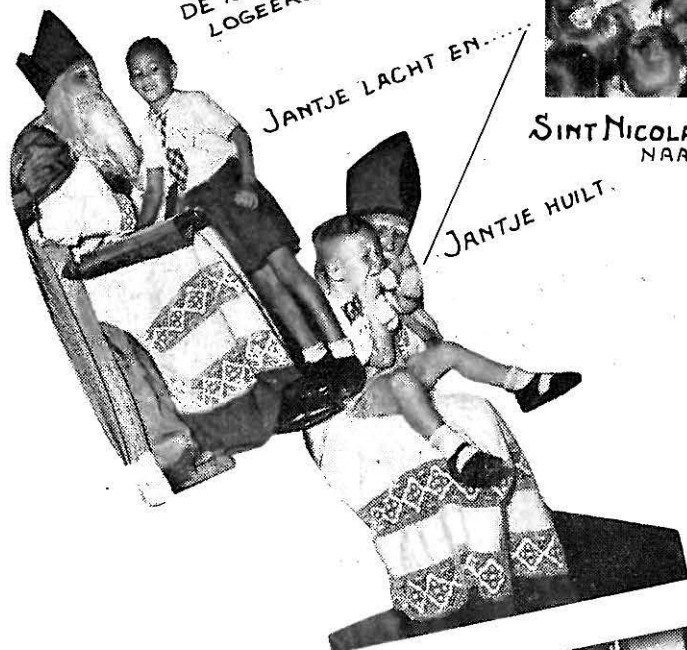
SINT-NICOLAAS BEZOCHT DE KPM KINDEREN.

DE SINT KOMT HET
LOGEERGEBOUW BINNEN

SINT NICOLAAS WORDT BINNENGELEID DOOR DE COMMISSIE VAN ONTVANGST
NAAST DE SINT DIRECTEUR MR. D.F. DE KOE.

JANTJE LACHT EN.....

JANTJE HULT.

VOORDAT SINT NICOLAAS DE KINDEREN KWAM
BEZOEKEN WERDEN ZIJ BEZIGGEHOUDEN
DOOR DE VINGERVLUJGE
SHEIK VAN KOEWEIT

ALS PIET GAAT STROOIEN
REGENT HET PEPERNOTEN

wanneer walpersoneel voor dienst aan boord komt. Voor straf moest de zondaar een liedje zingen. Dan was er nog een vrouw van een stuurman, waarvan de Sint wist dat hij een kolenboot wilde hebben, die weinig op Surabaia kwam. Enfin, de bewuste stuurman was er zelf niet, dus kon hij niet ter verantwoording worden geroepen, maar hij had in ieder geval voor een cadeautje gezorgd dat Sint haar kon overhandigen.

Er kwamen 3 broertjes van 3 tot 7 jaar op het podium, de oudste daarvan meende bekende trekken te zien in het gezicht van een der Zwarte Pieten. Een grote stoute jongen werd na een donder-toespraak in de zak gestopt, hetgeen op de zenuwen werkte van zijn jongste broertje en een ander kind. En zo werden op deze gedenkwaardige achternamiddag vele snaren in het menselijke zieltje beroerd: angst, twijfel, vreugde, smart, hoop enz. enz., zonder welke een Sint Nicolaasfeest niet geslaagd kan heten.

Dirk Jan.

OOM IS DOOD, MAAR.....

„De rijke oom in Amerika,” die zijn neven en nichten plotseling laat blijken dat hij bestaan heeft door een erfenis van miljoenen dollars achter te laten, neemt nog altijd een plaats van belang in bij de dagdromen van heel veel Nederlanders. Meestal blijft het bij een illusie van klatergoud, maar een enkele keer wil zo'n oom zich nog wel eens in werkelijkheid manifesteren. Wij bedoelen dan de manifestatie van zijn overlijden, want een springlevende suikeroom is slechts middelmatig interessant.

Zo'n buitenkansje schijnt zich voor te doen voor de nakomelingen van een zekere Johannes Roodzand, die omstreeks 1865 van de Haarlemmermeer naar de Verenigde Staten emigreerde. Deze Johannes vergaarde een groot fortuin bij de exploitatie van kwik- en zilvermijnen in de staat Utah, zodat hij dik in de duiten zat toen hij stierf. Kinderen had hij niet en bij zijn dood bleek, dat hij op een ietwat bijzondere wijze over zijn nalatenschap had beschikt. Hij bepaalde, dat zijn testament pas vijftig jaar na zijn overlijden mocht worden geopend. Zijn geld werd vastgezet en rente stapelde zich op rente.

De familie van Johannes Roodzand,

Twee aardige foto's van de Sint Nicolaas-viering te Surabaia.

die in Nederland was achter gebleven, wist niet van dit alles, maar in 1952 ontstond er enige deining toen van Amerika uit geïnformeerd werd naar het bestaan van neven en nichten. Een-entwintig families meldden zich aan en in gezamenlijk overleg werd een advocaat in de arm genomen om te helpen bij het binnenhalen van de goudschat. Op zijn beurt heeft de advocaat thans iemand in Amerika er op uitgestuurd, die moet onderzoeken hoe het nu precies met al die dollars zit en hoe ze het snelst en voordeligst overgeheveld kunnen worden naar de beurzen van de een-entwintig Nederlandse families.

Zenuwachtig zitten ze te wachten, de neven en nichten in Hoofddorp, in Amersfoort, in Hillegom, in De Kaag en in een stuk of wat andere plaatsen.....

Optimisme

Een optimist heeft soms wel
Ten slotte ongelijk,
Maar toch is hij bijzonder
En bovenmatig rijk.

Terwijl een ander aarzelt
En leeft in droeve druk,
Toucheert hij vast een voorschot
Op zijn nabij geluk.

Dat heeft hij toch te pakken,
Al loopt het later mis,
Maar 't mooiste is, dat meestal
't Geluk nog met hem is.

Geluk is niet toevallig,
Het is het resultaat
Van een groot enthousiasme,
Dat voor geen weerstand staat.

(uit: „Succes”)

Kent u dat gevoel ook?

Om meer dan één reden zagen wij de regentijd met een bezwaard hart tegemoet. Want al noodzaakt de straffe Saromorse wind ons in dit jaargetijde onze vertrouwde maatschappij-schepen enkele kilometers verderop te ontvangen inplaats van op de knusse rede van Winaupang, dit is 't ergste niet. Al bonken wij op die dagen over een aaneenschakeling van steenplompen die men hier optimistisch als weg betitelt en waar wij ons steeds meer over verwonderen om niet te zeggen aan ergeren, zelfs dat is te overkomen. Maar dat wij ons onvoldoende beschermd wisten tegen de natuurelementen, dat zat ons dwars.

Inderdaad, ons voertuig biedt ons als bescherming een textiel-hemel, maar wij zouden ons geruster voelen indien we een regenjas bezaten, want wij verkeren regelmatig in de buitenlucht, te land en ter zee. Natuurlijk bezaten wij eerlang zo'n kledingstuk, doch dat verdween op zekere dag. Wij hadden ons al getroost met de gedachte, dat die ander er wellicht groter gebrek aan had dan wij.

Zolang de zon dagelijks stralend onze weg beschijnt, valt in zo'n verlies gemakkelijk te berusten, doch wanneer de wolkenmassa's boven de bergen steeds

dreigender opdrukken blijkt de troost wel erg schraal. In ons, overigens voortreffelijk, Winaupang is evenwel geen regenjas te koop, tenzij men de voorkeur geeft aan een kleurig gebloemd plastic affiche voor een bloemencorso. Zoiets flatteert ons helaas niet, dus waren wij wel genoodzaakt een andere oplossing te zoeken. De meest voor de hand liggende was natuurlijk: een zeer beleefd briefje aan de grote heren in het grote kantoor met de (zeer bescheiden) vraag of het mogelijk was ons de helpende hand te reiken. Iedere keer blikten wij angstig naar de dreiging boven de bergen als wij in onze vierwielers over de weg van het dagelijkse brood rammelden. Geduldig wachtten wij vele, vele dagen en voelden al nattigheid.

Doch wij verloren ons vertrouwen in het grote kantoor niet en dit werd rijkelijk beloond, want op zekere dag ontvingen wij géén brief, maar een pakket! Wij hadden slechts inlichtingen gevraagd en..... ziedaar, zonder muggenzifterij over maat en prijs verschijnt er een jas op ons bureau.

We popelden van ongeduld om ons in de jas te hullen maar stelden dit voor de goede orde uit tot we het effect zouden kunnen bewonderen in de spiegel in de echtelijke slaapkamer. Ongezien (dachten wij) bereikten we deze plaats en trokken met wat moeite de jas aan

om deze vol trots aan onze verraste (meenden wij) vrouwe te laten zien. Maar achter ons klonk reeds onderdrukt gelach met een toon erin die ons niet beviel. Toen wij evenwel onze beeltenis enigszins ontzet aanschouwden, konden we het haar niet euvel duiden. We zagen ons weerkaatst als de vader die in de jas van z'n 10-jarige zoon gevangen zit. Beneden reikte de jas boven de knie, boven net beneden de elleboog en de rug stond op springen. Op dit moment kreeg ons gevoel van eigenwaarde een lelijke deuk.

Wij voelen ons altijd zéér klein tegenover de grote heren van het grote kantoor, maar dat men ons daar als zó klein beschouwde, hadden we ons zelfs in onze meest pessimistische bui niet kunnen voorstellen. Stil trokken we de jas uit.....

De andere dag reden we, gehuld in de melkwitte plastic regenjas van de vrouwe (waarina we ons net een ijsbonhon voelen), met de deuk en een nog zwaarder hart dan voorheen het erf af. We voelden ons één met de huilende wolkenhemel. Al kunnen we de jas ruilen voor de grootste maat die men op het grote kantoor beschikbaar heeft, daarmee is onze deuk niet uitgeklopt. Wij zullen ons nog heel lang gedeukt voelen.

Kent u dat gevoel ook? Aldert.

TEN AFSCHIED JASPER STIL 12 Februari 1922 — 18 December 1953

Jasper Stil werd geboren op 18 Mei 1903 te Edam (niet in Epe zoals velen denken!). Hij trad op 12 Februari 1922 bij de K.P.M. in dienst als assistent-machinist en bleef dit zeemansberoep trouw tot April '38, op welke datum hij naar de Surveydienst overging. Gedurende zijn walloopbaan werd hij succesievelijk te werkgesteld te Priok, Surabaya en Hongkong om tenslotte de laatste 5 jaar te Priok te eindigen als chef Surveydienst. Gedurende de oorlogsjaren mocht hij zich verheugen als gast van Nippon in Adek, Tjilatjap en Pakan Baru te verblijven, waarbij nog een periode onder de vleugels van de Kempetai.

In een nutshell dus (vrij naar Noach):
*When Jasper sailed the waters blue
He had his troubles just like you
For thirty years he drove his ark
Before he found a place to park.*

Maar zoals velen was ook Jasper Stil een van de raderen in ons team die wij node missen, een consciëntieus werker, iemand die door ervaring wist dat het goedkoper is schade te voorkomen dan schade te herstellen, waarbij in de huidige omstandigheden de factor tijd

en vele andere dingen de tegenstander waren. Gedachtig aan „keep costs down” vatte hij zijn taak met volle interesse op — stond steeds gereed en niets was hem te veel. Hij stond bekend als een bekwaam medewerker, die trouw en betrouwbaar was aan en in zijn werk. In de dagelijkse gang van het surveybedrijf komen vooral in deze tijden vele voetangels en klemmen voor, die aanleiding kunnen geven tot minder prettige consequenties, maar zijn ervaring heeft ons steeds behoed voor „bakjes”, een begrip dat voor technici duidelijk is en meer omvatten kan dan een outsider zou denken.

Al waren de laatste jaren i.v.m. de tijdsomstandigheden niet de makkelijkste, je hebt het met je directe medewerkers, waaronder zovele jongeren, klaargespeeld de betekenis van K.P.M. aan de Kali Mati te handhaven n.l. „Keep People Moving” en dat is thans niet altijd meer zo eenvoudig. Velen van die jongeren zullen wellicht later tot de conclusie komen, dat je een vaderlijke vriend voor hen was. (vaders zijn in onze jeugd nu niet altijd even gemakkelijk!)

Persoonlijk dank ik je voor de vele onaangename karweitjes die je hebt opgeknapt en wil je niet laten gaan

zonder nog eens te wijzen op de prettige en goede samenwerking die wij hebben ondervonden.

Een goede reis, het beste voor de toekomst en vind maar gauw een parkeerplaats voor het gezin van de 4 J's.
G.

Telegrafische gelukwensen

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer ontving onze Directie, in antwoord op aan de Voorzitter van de Raad van Bestuur en aan de Directeur in Nederland verzonden telegrafische gelukwensen, de ondervolgende telegrammen:

„hartelijk dank voor uw telegram stop mede namens raad wens ik u en het gehele personeel een gelukkig en voorspoedig nieuwjaar en met families een goede gezondheid”

Delprat
„mede namens personeel amsterdamskantoor wens ik ulieden en gehele personeel met familie gelukkig en voorspoedig nieuwjaar”

Backer.

Van onze afdeling Personele zaken

De volgende mutaties vonden in de afgelopen maand bij onze maatschappij plaats.

AANGEKOMEN:

Per vliegtuig.

G. D. Mitchell	adj. chef	15/11	ex CSV	(naar afd. Vervoer/HK)
F. W. Muller	hfd. wtk.	16/11	ex RV	
T. A. Langedijk	hfd. wtk.	18/11	ex RV	
E. L. Rabé	adj. chel	21/11	ex EV	(naar afd. Vervoer/HK)
K. E. Mouthaan	hfd. wtk.	7/12	ex RV	
J. M. A. Plante				
Fébure de Villeneuve	gezagv.	10/12	ex RV	
W. de Vries	gezagv.	17/12	ex RV	
J. W. G. Thorborg	2de stm.	19/12	ex RV/SV	
E. van Daatselaar	2de stm.	19/12	ex RV/SV	
A. H. v. Koeveringe	hfd. empl.	20/12	(naar Techn. dienst/HK)	

VERTROKKEN:

L. van Dam en echtg.	adj. chef	ex EV	(naar ag. Singapore)
J. H. Hut en gezin	hfd. empl.	ex EV	(naar ag. Penang)
Mevr. M. H. Mersen Senn			
van Basel — Uit den Bogaard	echtgd. empl.		
Mevr. C. E. van Zwieten — ten Hag en kind	gezin empl.		
Mevr. M. J. P. Valk — van As en kinderen.	gezin 1e stm.		
Mevr. W. G. P. Spiekman — Engelen en kinderen	gezin 1e stm.		
Mevr. M. W. J. Kristel van Esch en kd.	gezin 2de stm.		
Mevr. A. M. Wessel — Dussel en kind	gezin 4de stm.		
Mevr. L. Kranenburg — Lankamp	echtgd. 4de stm.		

Welkom in Indonesië

VERTROKKEN:

Per vliegtuig.

C. J. P. van Lieshout	hfd. wtk.	20/11	RV	
A. F. F. Janssen	hfd. wtk.	1/12	RV/OP	
G. J. Zeegers	hfd. wtk.	4/12	RV/OP	
J. Coers	2de wtk.	4/12	RV	
J. van der Zwan	gezagv.	6/12	RV	
L. Koster en gezin	gezagv.	10/12	RV (waarna overg. naar N.T.P.M.)	
M. Hage	1e stm.	13/12	RV/SV	
J. B. G. Bakker	2de wtk.	15/12	RV	
J. Bennink	gezagv.	17/12	RV	
A. Hakkert	kv. 3de wtk.	17/12	beëindiging dienstverb.	
Mr. W. L. Bessem	dienstchef	18/12	GSV.	
P. Schelling	kv. 3de wtk.	19/12	beëindiging dienstverb.	

Per ms. „Straat Malakka“ ddo. 15/11

Ch. G. van Houten	hfd. empl.	EV/OP	(ex ag. Singapore)
-------------------	------------	-------	--------------------

Per ms. „Indrapoera“ ddo. 7/12

H. A. R. Rodenboog	gezagv.	RV/OP	
--------------------	---------	-------	--

Per ms. „Oranje“ ddo. 18/12

J. C. P. Scheltens	hfd. wtk.	RV/VP	
J. Stil	adj. chef	EV/OP.	(ex Surveydienst Tg. Priok)
H. A. A. Schneider	hfd. wtk.	VP	
P. de Kwant	2de stm.	RV/SV	
A. H. Aelbers	2de stm.	RV/SV	
J. J. Eijken	3de stm.	RV/SV	
I. Harms	3de stm.	RV/SV	
A. Postma	3de stm.	RV/SV	
R. H. Damwijk	3de wtk.	RV	
E. Scheidema	3de stm.	RV	
S. Nauta	4de wtk.	RV	
C. Wagenaar	4de stm.	ontslag	

Een goede reis!

NIEUW AANGENOMEN:

C. J. de Nies	4de wtk.	7/12	aangek. per vliegtuig
J. G. Geutjes	4de stm.	7/12	„ „ „
E. Elliott	loc. empl.	7/12	geplaatst b.d. Ink. & Mag. dienst Tg. Priok
G. H. de Jong	4de stm.	14/12	aangek. per vliegtuig
F. J. Kubinek	4de stm.	17/12	„ „ „
R. v.d. Palm	4de stm.	17/12	„ „ „
W. Hiskemuller	4de stm.	24/12	„ „ „
A. Carbaat	4de stm.	24/12	„ „ „
W. Flach	4de stm.	24/12	„ „ „
H. W. Tiemeyer	4de stm.	26/12	„ „ „

Welkom bij onze maatschappij

MUTATIES:

W. B. Camoenie	hfd. empl/arts	1/12	van SMP/Berouw naar Med. dienst /Tg. Priok
E. A. Zijlstra	empl./hfd. baas	7/12	van Werkplaatsen Makassar naar de Werkplaatsen/Tg. Priok
D. van Santen	empl.	7/12	van CD Makassar naar Civile Dienst/Tg. Priok
H. Doornik	empl.	7/12	van ag. Surabaya naar Secretarie/HK

Nieuws van Petamburan

TEN GESLAAGDEN.

Door een commissie, ingesteld bij besluit van het Ministerie van Gezondheid, werd op 16 December j.l. in het Ziekenhuis Petamburan, examen afgenomen voor mantriverpleger/ster. Er werden 10 candidaten geëxamineerd en aan alle 10 kon het diploma worden uitgereikt.

De namen van de nieuwe mantries zijn:

1. Achmad Zochdi bin Musa
2. Stefanus Rikin
3. Rubin
4. Eddy Sutyo
5. Praptosusilo
6. Husin Ganda
7. Abd. Landa
8. Oei Pan Liep Nio
9. Oei Pan Lien Nio
10. P. Simandjuntak

Daar de opleiding voor dit diploma 4 jaren duurt en de lessen in de avonduren gegeven worden, pleit dit succes wel voor het doorzetttingsvermogen van de jongelui en ook voor de opleiding.

Wij wensen de nieuwe mantrie's van harte geluk, doch wij gevoelen hoegenaamd geen behoefte ons persoonlijk van hun goede capaciteiten op de hoogte te stellen.

Hieronder volgen nog enkele reacties op voorgaande uitzendingen van het Koopvaardijprogramma: „Het schip van de week”.

Hoofdwerktuigkundige K. S. Eckhardt schreef van uit Djakarta:

„..... Gaarne betuig ik hierbij mijn hartelijke dank voor de uitzending „Het schip van de week” van 2 October j.l. Het m.s. „Batavia” lag voor anker bij Kalianget (Madura) en de ontvangst op mijn BX 316-U was redelijk en beide uitzendingen op de 16-meterband goed te verstaan. Een en ander was mij een waar genoegen”.

Gezagvoerder en officieren van het ms. „Kalabahi” zonder naar aanleiding van de uitzending van 23 October a.p. het volgende telegram via Scheveningen-radio:

„..... Tweede uitzending kristalhelder en ongestoord. Hartelijk dank van alle opgeroepen aan boord van „Kalabahi”.

De echtgenote van hoofdwerktuigkundige Kers schreef over de ontvangst van hetzelfde programma aan boord van het ss. „Merak”:

„..... Aan alle medewerkers onze oprechte dank voor het welslagen van deze aangename uitzending, waarop mijn man spontaan reageerde met het volgende telegram:

„ontvangst was prima- meer dan blij jullie stemmen weer te horen- zelf kerngezond, veel liefs, Theo”.

Reizend inspecteur

GEZAGVOERDER M. F. S. VAN ZEYL
BENOEMD

Met ingang van 1 Januari 1954 is de heer M.F.S. van Zeyl, gezagvoerder van onze maatschappij, in de rang van dienstchef overgegaan naar het walpersoneel.

De heer Van Zeyl zal te zijner tijd de functie van reizend inspecteur overnemen van de heer O.H. Ritsema, die de dienst der maatschappij binnenkort met pensioen gaat verlaten.

foto: J.H.C. Vermeulen

opname in K.R.O.-Studio

Bovenstaande foto werd gemaakt tijdens de groetenuitzending van de Wereldomroep op 23 October j.l., bestemd voor 3 schepen van onze maatschappij, t.w. : de „Kalabahi”, „Merak” en „Banjoewangi”.

Een goede bekende van de vloot verliet Surabaia

Havenloods Van Zandvliet repatrieerde

Het gebeurt niet vaak, dat een havenloods 40 jaar in deze gewesten heeft doorgebracht en zeer zeker niet, dat hij daarvan 35 jaar in Surabaia op post heeft gestaan. Dit was de heer A. van Zandvliet, die sinds April 1918 menige 4de stuurman heeft zien komen en als gezagvoerder de K.P.M. heeft zien verlaten.

Deze bescheiden en rustige man was een loods, zoals er maar weinig zijn geweest; hij stond altijd voor ons klaar en had dan ook zeer vele vrienden aan de waterkant. En wat voor de K.P.M. eigenlijk ook nog bijzonder veel zegt: deze loods heeft nimmer schade gemaakt met of aan een schip van onze maatschappij of om in meer populaire en begrijpelijke taal te spreken „nooit een bakkie gehad”.

De heer Van Zandvliet is als passagier per „Plancius” op 5 December a.p. van Surabaia naar Djakarta vertrokken en het moet voor hem (en feitelijk ook voor alle K.P.M.-ers) een eer en voldoening zijn geweest om het vlaggeschip van de maatschappij voor de laatste maal als loods uit te brengen. Bij vertrek hadden alle aanwezige K.P.M.-schepen de „Both”, „Baud”, en „Khoen Hoa” het sein „Ik wens u behouden

overtocht” op en floten ten afscheid.

Wij wensen de heer Van Zandvliet langs deze weg, mede namens alle gezagvoerders en officieren der K.P.M. alsmede namens de Perak-Waterkanters een goed verblijf en een lang leven in Nederland onder dankbetuiging voor de vele waardevolle, eervolle en gewichtige diensten aan de K.P.M. bewezen. Het ga U goed !

Dirk Jan.

DOORVECHTEN.

Twee kikkers vielen 's nachts in een emmer melk.

„Dat is het einde,” weeklaagde de eerste, die een pessimist was. „Niet de minste kans om hier weer levend uit te komen. Waarom zou ik de marteling nog doorzetten? Het geeft niets. Ik heb er genoeg van, ik geef het op.....” Hij strekte de poten uit en verdronk.

De andere kikker was een optimist. „Ik zit er lelijk voor,” bedacht hij, „maar opgeven doe ik niet. Ik blijf doorvechten zolang ik kan.” De hele nacht ploeterde hij met de poten in de melkammer.

En toen de eerste stralen van de ochtendzon doorbraken, had de onvermoeide kikker vaste grond onder de voeten -- boter!

PROM

per 1 Jan

Het is de Redactie van "de Uitlaat"
bevorderingen per 1 Januari

WALPERSONEEL

Tot adjunct-chef de hoofdemployé's : E. H. B. Houtkoop;
Th. Hut en met ingang van 1 Februari 1954 C. J. Vermaire.

Tot hoofdemployé de employé's : E. van Mossel; A. Z.
M. J. J. W. Caviat; A. L. Orth en Ch. Ph. van Eck.

Tot lokaal-employé de beambten : G. Meyer; Liem See
Koen; Th. H. Weijgers; E. Florentinus; W. A. Moraux; W. E.
Brassinga; J. Mangindaan; Mak Tjin Koen en F. A. Schou-
ten.

Tot lokaal-employé/baas B de onderbaas A/beambte:
Ch. A. Soentken.

Tot onderbaas A de onderbaas B: Lie Tjoen Wai.

Tot beambte de hoofdklerken I : M. I. Karamoy; S. P.
Tupamahu; S. Ch. Mahubessy; D. Lumi; N. W. H. Paseki;
R. A. Anthonijs; J. Rambli en N. van Midde.

Tot hoofdklerk I de hoofdklerken II: Abd. Rachman; Moh.
Tahar Hassan; J. N. K. W. Kandou; H. W. Ranti; E. Dengah;
Chan Boen Yeow; J. Ch. Mamesah; Moh. Sidik; A. R.
Rompas; J. H. Siahaya; Mas B. Djajasentana; J. F. Hubner;
Thung Keng San; H. J. Vodegel; Mej. Halimah; J. B.
Krayenbrink; Lie Liong Tieo; E. J. Gailliaert; Lie Giok
Liong; K. R. V. van Bronckhorst; C. W. de Rozario en
Anam.

Tot hoofdklerk II de 1e klerken : B. Patapessy; M. Tjach-
jani; Toetoe Soemantri; Baharoeddin; Machmoed Mozin;
J. W. Christoffel; R. Soeratman; J. A. J. Wakkary; Heng
Joo Khiam; Basoeeki; Andang Koerniah; H. Djoela; Joe Hok
Hien; Hasboellah Siregar; G. D. Geldof; Ngoebaidi; Kho
An Yoe; Soemadji; J. N. Wee; Wisman Boechari; Mevr.
J. H. Reurhoff-Mahieu en Ajat.

Tot 1e klerk de 2de klerken: Amat b. Saenan; Salim;
Somaila II; Lim Tjeng Swan; A. B. Franciscus; Adenan;
Amat; A. H. Waworuntu; F. Assegaff; M. Nathanael; J.
Ibrahim; W. A. Sitompoel; Israh; Rapoeng; Looi Tak Sang;
M. M. Mandagie; Jatim Katidjo; Ismail Abbas; Sjamsoe
Anwar; Tan Siew Chwee; Sajuli; Ahmad b. Kesoemara-
toe; E. D. Hermanus; Karim; Empi Effendi; E. Siregar;
A. S. v. d. Werf en Gouw Peng Soey.

Tot 2de klerk de 3de klerken : Achmad Dachlan;
Achmad I Saarin; Sjachroen; Idhar Sjoekoer; Ali Idroes;
Siregar Djauhari; F. A. J. Kalalo; Soewargo Waspodo;
Sokron Moeljosoedarmo; Usman; Abd. Radjak alias Idjok
b. Togoh; Tjoe Tek Lie; Djoemat b. Empang; E. Latupapua;
A. Siregar; Tan Chin Lart; Tan Huch Chye; Moh. Nuh;
Pido; T. Sastro Wijoto; D. S. Tanihatu; Tan Hoe Chiang;
Ng. Choon Hai; Amir Raimoen; Soewandi; Darwis; Zainal
Abidin; Eddie; Sarpirin b. Rainun; F. Sanggor; Hasan; A.
Hawani Nuh; H. Fransz; Boestani b. H. Hassan; G. Ka-
wengian; A. M. W. v. Zwieten; Achmad Fuadi Effendi; Abd.
Rachman b. Amat; R. G. de Quillettes; J. R. Seilatuw;
Mej. M. M. Hendriks; E. Tielung; Hamdiah; Mardjoeki;
Roip Abd. Mufakir; Mej. J. M. Loen; J. Koa en M. Suak.

Tot hoofd-pakhuismeester/beambte de pakhuismeester
I/H. K. I. : E. F. van Gelder.

Tot pakhuismeester II/H. K. II de pakhuismeester III/1e
klerk : Moh. Sani.

Tot voorman I/H. K. I de voorlieden II/1e klerken : R.
B. Jacob en C. H. Kollner.

Tot voorman II/1e klerk de voorlieden III/2de klerken :
Marah Adin Siregar en Moch. Djait.

Tot hoofdtelefoniste/H.K.I. de hoofdtelefonisten/H.K. II :
Mej. F. Hop en Mej. L. E. Frans.

Tot hoofdportier/H. K. I. de portier I/H. K. II : E. Telepari

Tot mantri-verpleger I/H. K. II de mantri-verpleger II/
1e klerk : Doelkasan.

Tot stenotypiste I/H. K. I de stenotypiste II/H. K. II :
Mej. Y. Mink.

Tot hoofdtikker I/H. K. II de hoofdtickers II/1e klerken :
M. Wirasoeparta en Marsiman.

Tot hoofdtikker II/1e klerk de tikkers I/2de klerken :
Abd. Soekoer; Moealeh en Mej. S. H. Rasman.

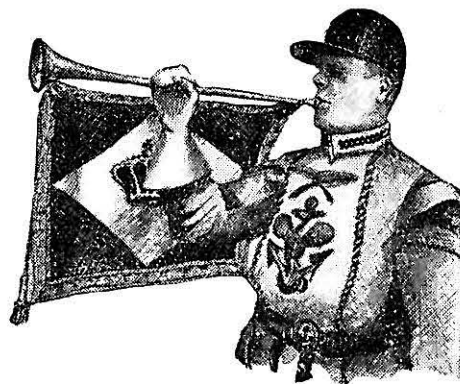
Tot tikker I/2de klerk de tikkers II/3de klerken : S. Si-
morangkir; Moh. Saleh By; Abdulfatah b. Mardjoemihar-
djo; W. N. Mairerang-Pieloor; R. Birin en Mej. A. Mondong.

"WIJ BIEDEN ALLEN ONZE HART

OTIES

uari 1954

een bijzonder genoeg de volgende
954 te kunnen bekend maken

Tot hoofdkassier II/H.K. I de kassier I/H.K. II: Kwa Soen Ie.

Tot kassier I/H.K. II de kassier II/1e klerk: Oei Keng Tjoean.

*

NAUTISCH VAREND PERSONEEL

Tot gezagvoerder de 1e stuurlieden: J. Plugge; H. Berkhout; H. Meyer; G. v. d. Kleyn en B. Broos huizen.

Tot 1e stuurman de 2e stuurlieden: W. Esselman; H. Boeree; W. v. d. Graaf; Th. Terhorst; J. Slijper; C. W. van Maanen; H. J. Dikker; T. Zuidema; J. W. Schutte; H. Hofmeijer; P. Starkenburg; W. A. M. van Koningsveld; J. W. G. Thorborg; Ch. F. Schlüter en D. J. Uitenbroek.

Tot 2de stuurman de 3de stuurlieden: H. de Vries; B. Ch. Breedland; A. Postma; L. J. Eijken; I. Harms; M. A. Bakker; C. W. Lubberts; H. J. Kuyp; J. Emanuels; J. J. Maaskant; L. v. d. Molen; A. H. Aelbers; M. J. P. Hahijary; H. G. Tan; N. Jans; A. de Pauly; Lie Hok Liong; J. Rakers; G. J. van der Heiden; H. C. Meyer; A. Bikker; E. van Luyk en F. M. van Eekhout.

Tot 3de stuurman de 4de stuurlieden: P. J. Bruls; N. Scheer; Th. H. J. van Adrighem; R. A. Schuitemaker; P. Koning; J. Jonkman; M. Tielman; K. Bareman; J. C. van Boxel; J. Ozinga; W. F. H. Hendriks; H. K. Kruk; A. E. B. Triebels; D. E. Heere; W. J. Florie; B. H. van Oudvorst; F. E. de Nieuwe; Ong Goan Han; J. N. Olijve; H. Samson; A. Welsch; B. Ezerman; J. W. Swaving; R. Edsen; J. P. Duijkers; C. de Beer; N. J. L. Kortekaas en J. Schoutrop.

Tot stuurman IKV de stuurman-locaalvaart: J. H. Manoppo.

Tot stuurman-locaalvaart de wnd. stuurlieden-locaalvaart: M. R. Titaheluw; E. J. Wuisan; I. Thamrin; T. C. Pangemanan; M. R. Senduk; J. F. Luntungan; J. A. Pantow; J. M. Warsakoesomo; J. Lahoetoeng; A. Peleh; A. G. Tamaka; J. N. Waturandang en Z. Supith.

Tot ladingklerk de leerlingen-ladingklerk: J. Ruhlessyn; P. Loupaty; R. R. Tholense; S. Sahelessy; E. Latuheru; P.

Thyssen; Ch. Karambut; Th. F. Otay; P. Walanda; J. D. v. d. Sluys; E. Reynst; J. Faulhaber; J. F. Mustamu; Ch. S. Lefrandt; H. Lelengboto; E. Moniaga en J. E. Kambey.

*

TECHNISCH VAREND PERSONEEL

Tot hoofdwerktuigkundige de 2de werktuigkundigen: G. E. Thijssen; L. E. v. d. Worm; H. Hillebrandt; H. T. Koa; B. Sjouw; J. P. v. d. Endt; W. Lelijnen; R. L. Raak; J. de Reus; H. Lyklema; Th. B. Kers; J. K. Nijdam; F. L. Visser en J. A. Versteegh.

Tot 2de werktuigkundige de 3de werktuigkundigen: L. R. Kreeuseler; J. H. Jentink; E. Scheidema; J. A. M. Gemke; S. Wybenga; B. Stigter; B. Root; W. van Dam; J. G. A. Munter; Tj. van der Schaaf; C. J. Krug; F. J. Hilgeheken; J. Vorenkamp en W. Koots'ra.

Tot 3de werktuigkundige de 4de werktuigkundigen: A. J. de Winter; H. F. Middleton; H. R. Bout; P. van Os; J. van Boven; J. B. Pisanis; M. M. Sybesma; N. J. de Hoog; J. H. Loman; B. Pekel; G. Buijze; S. P. A. Koenen; N. J. Persijn; J. G. W. Klandermans; E. J. M. Bollen; H. J. van Lare; H. J. Spruijt; C. van Verseveld; S. Nauta; F. L. M. Spit; A. Bikker; J. R. Mulder; Tjan Kiem Liang; L. R. Andreas; F. J. Hanou en J. R. Holman.

Tot 4de werktuigkundige de 5de werktuigkundigen: B. le Roy; M. Biljardt; J. M. Vrolijk; B. Th. Kreefft; R. E. Stolk; W. A. van den Berg; W. H. van der Poel; J. L. H. Ozinga; D. C. Westerbeek; K. A. W. Blogg; F. Jager; L. Dijkslag; J. W. Brinkert; A. D. Deunk; C. Schoemaker; H. J. Driessen; J. J. Pieterse; T. F. Rijckaert; G. Reitsma; J. B. van der Winden; P. van den Berg; A. Verheijden; H. van der Ridder; H. Broekman; I. S. Schaafsma; D. van Noort en K. Winters.

*

CIVIELE DIENST

Tot proviandklerk de leerlingen-proviandklerk: H. Mirah; Th. V. George; B. J. Schramm; J. K. Pangkey; A. F. Frederik; J. Kaeng; A. E. Pietersz; W. Pangemanan; W. N. Runtuwene; O. Tungka; W. K. Pangalila; A. R. Inkiriwang; J. R. Pussung; G. S. Tomberg en L. Siwy.

ELIJKSTEGELUKWENSEN AAN!

Onze Jubilarissen van deze maand

NITI á KAMIT.
werfmandur equipage di Surabaya
35 tahun
1 Januari 1954.

Niti á Kamit dilahirkan dalam tahun 1890 di Gresik dan pada tanggal 1 Januari 1919 ia mulai bekerdja pada Perusahaan kita sebagai matros. Sampai pada waktu pendudukan Jepang ia tetap berljajar dan dapat mentjapai pangkat serang. Segera sesudah perang Niti á Kamit melaporkan diri lagi pada Perusahaan kita dan diangkat sebagai werfmandur pada bagian Equipage di Surabaya. Pekerdjaan ini masih dilakukannya sekarang dengan memuaskan para kepalanja. Kami utjapkan selamat dengan djubilium dinasnya jang 35 tahun ini dan mudah-mudahan ia masih dapat mentjuraikan tenaganya banjak tahun lagi kepada K.P.M.

KETOET REGOEG.
pendjaga Hotel Bali — Den Pasar
25 tahun
1 Januari 1954.

Pada tanggal 9 Agustus 1901 Ketoet Regoeg dilahirkan di Bindoe Kesiman (Denpasar) dan pada tanggal 1 Januari 1929 ia mulai bekerdja pada Perusahaan kita. Kini ia bekerdja sebagai pendjaga pada Hotel Bali dan pada tanggal 1 Januari ia akan menperingati hari, bahwa 25 tahun jang lalu ia mulai bekerdja pada Perusahaan kita. Dengan djubilium ini kami utjapkan selamat kepada Ketoet Regoeg. Mudah-mudahan masih banjak tahun lagi!

R. A. MONTANUS.
machine-motordrijver
25 jaar
1 Januari 1954.

Reinier Alexander Montanus werd op 16 Juli 1910 te Batjan (Ternate) geboren en trad op 1 Januari 1929 als leerling-machinedrijver in dienst van onze maatschappij. Op 11 Mei 1932 slaagde hij voor het examen van machinedrijver en werd op 1 Januari '34 als zodanig aangesteld. In deze zelfde maand deed de heer Montanus opnieuw examen en slaagde voor het diploma motordrijver, zodat hij op 26 Januari van dat zelfde jaar tot machine-motordrijver werd bevorderd.

Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië bleef de heer Montanus aan boord van het ms. „Bandjermasin" doorvaren. Bij de intrede van het nieuwe jaar herdenkt hij het feit, dat hij voor 25 jaar in K.P.M.-dienst trad. Wij wensen de heer Montanus met zijn jubileum van harte geluk.

H. BOSCH.
gezagvoerder
25 jaar
2 Januari 1954

Op 25 Maart 1907 werd Hendrik Bosch te Odoorn (prov. Drente) geboren, doorliep de 5-jarige H.B.S. en bezocht daarna de Kweekschool voor de Zeevaart, alwaar hij het diploma voor 3de stuurman GHV behaalde. Met het ss. „Sipirok" vertrok hij naar Indonesië en trad op 2 Januari 1929 als 4de stuurman in actieve dienst van onze maatschappij. In Juli 1931 behaalde hij te Batavia zijn diploma voor 2de stuurman GHV en werd op 1 Juli 1935 tot 3de stuurman bevorderd. In April '36 werd te Batavia het diploma van 1e stuurman GHV behaald en op 1 Januari '41 volgde zijn aanstelling tot 2de stuurman. Toen de Duitsers in Mei 1940 Nederland binnenvielen, bracht de heer

Bosch juist zijn verlof aldaar door; het was toen niet meer mogelijk naar Indonesië terug te keren. Na de oorlog in Europa en de Japanse capitulatie keerde de heer Bosch naar Indonesië terug en ging weer als 2de stuurman varen. Op 1 Januari 1949 volgde zijn benoeming tot 1e stuurman, terwijl hij op 1 Juli 1952 tot gezagvoerder werd bevorderd.

Wij wensen gezagvoerder Bosch van harte geluk met zijn jubileum. Nog vele jaren in de beste gezondheid.

C. DE JONG.
gezagvoerder
25 jaar
2 Januari 1954

Op 28 Juni 1908 werd Cornelis de Jong te Den Haag geboren, doorliep de Mulo en vervolgens daarna zijn studie aan de Zeevaartschool, alwaar hij in November 1928 zijn diploma voor 3de stuurman GHV behaalde. Hij vertrok met het ss. „Sipirok" voor de eerste maal naar Indonesië en trad op 2 Januari 1929 als 4de stuurman in actieve K.P.M.-dienst.

In Maart 1932 behaalde de heer De Jong zijn diploma voor 2de stuurman GHV, waarna hij op 1 Juli '35 tot 3de stuurman werd bevorderd. In November '35 deed hij wederom examen en behaalde zijn 1e rang; op 1 Januari 1941 werd hij tot 2de stuurman bevorderd. Tijdens het uitbreken van de 2de wereldoorlog was de heer De Jong juist met verlof in Nederland, zodat hij toen niet meer naar Indonesië kon terugkeren. Eind Augustus '43 vertrok hij via Londen naar Australië en ging weer als 2de stuurman varen. Op 1 Januari 1949 werd hij tot 1e stuurman bevorderd, terwijl hij op 1 Juli '52 tot gezagvoerder werd aangesteld.

Wij wensen gezagvoerder De Jong van harte geluk met zijn 25-jarig dienstjubileum. Nog vele jaren!

De schuldige hand.

„Edelachtbare", zei de advocaat tegen de rechter, „ik ontken, dat mijn cliënt heeft ingebroken. Alle ramen van het huis stonden open; hij kon zo binnenstappen. Zijn rechterhand heeft toen enkele aantrekkelijke voorwerpen weggenomen, maar meent u, dat mijn cliënt gestraft mag worden voor wat zijn rechterhand deed?"

„Uw argumenten zijn juist," antwoorde de rechter. „Ik veroordeel zijn rechterhand tot een jaar gevangenisstraf. Of hij zijn hand dat jaar gezelschap wil houden of niet, laat ik aan hem zelf over."

Waarom de advocaat de kunstarm van zijn cliënt aldeed, die voor de verbanste rechter neerlegde en met zijn cliënt de rechtzaal verliet.

P. J. BALDER.
gezagvoerder
25 jaar
2 Januari 1954

Pieter Johannes Balder, geboren op 24 Augustus 1909 te Hoofddorp, doorliep de Mulo en vervolgde daarna zijn studie aan de Zeevaarschool te Amsterdam met als resultaat, dat hij in Februari '28 zijn diploma voor 3de stuurman GHV behaalde. Met het ss. „Sipirok” kwam hij voor 't eerst naar Indonesië en trad als 4de stuurman op 2 Januari 1929 in dienst van onze maatschappij.

Op 1 April '30 werd hij tot 3de stuurman bevorderd; in Mei '32 behaalde hij te Djakarta zijn diploma voor 2de stuurman, terwijl hij in Augustus '35 zijn 1e rang behaalde. Op 1 Januari 1938 werd hij tot 2de stuurman bevorderd. Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië kwam ook de heer Balder in verschillende Japanse interneringskampen terecht. Na de oorlogsjaren ging hij weer als 2de stuurman varen en werd op 1 Januari '48 tot 1e stuurman bevorderd, terwijl op 1 Januari '52 zijn aanstelling tot gezagvoerder afkwam.

Op de 2de Januari a.s. herdenkt gezagvoerder Balder het feit, dat hij 25 jaar geleden in K.P.M.-dienst trad. Wij wensen hem met dit jubileum van harte geluk!

A. F. DE BRUYN.
gezagvoerder
25 jaar
2 Januari 1954

Adriaan Frans de Bruyn werd op 29 Augustus 1907 te Noordeloos (prov. Z.-Holland) geboren, doorliep de 5-jarige HBS en volgde daarna de Cursus voor Bevelen te Rotterdam. Op 16 November 1928 behaalde hij zijn diploma voor 3de stuurman GHV. Op 2 Januari 1929 trad hij in KPM-dienst, na met de „Sipirok” naar Indonesië te zijn uitgekomen. In Mei '31 behaalde hij te Batavia zijn diploma voor 2de stuurman GHV en werd op 1 October 1935 tot 3de stuurman bevorderd. In December 1936 ging hij wederom naar de cursus en slaagde te Batavia voor het diploma van 1e stuurman. Op 1 Januari 1941 kwam zijn bevordering tot 2de

stuurman af. Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië bleef de heer De Bruyn doorvaren (o.a. op de „Nieuw-Holland” en de „Legelberg”). Op 1 Januari 1949 en op 1 Juli 1952 werd hij resp. bevorderd tot 1e stuurman en gezagvoerder.

Op de 2de Januari a.s. viert gezagvoerder De Bruyn zijn 25-jarig dienst-jubileum, met welk feit wij hem van harte gelukwensen. Nog vele voorspoedige jaren toegewenst.

TOLLA II
mandur Perwakilan Makasar
25 tahun
2 Djanuari 1954.

Dilahirkan di Bikeroe (Goa) pada tahun 1907 sebagai koeli Tolla II mulai masuk dinas Perusahaan kita di Makassar pada tanggal 2 Djanuari 1929. Ia berhasil naik pangkat dan kini ia menjadi mandur pada perwakilan di Makassar. Tanggal 2 Djanuari j.a.d. Tolla telah 25 tahun bekerdja pada K.P.M. Mudah-mudahan ia masih dapat bekerdja banjak tahun pula untuk Perusahaan kita dalam kesehatan yang menjenangkan!

A. L. VAN RAEMDONCK.
hoofdwerktuigkundige
25 jaar
4 Januari 1954.

Geboren op 3 Januari 1909 te Palembang doorliep Adolf Lodewijk van Raemdonck de Mulo en de Technische school te Semarang en trad op 4 Januari 1929 als 5de werktuigkundige in dienst der K.P.M. In het bezit van de diploma's A, B en C als scheepswerktuigkundige, werd hij op 1 April 1935 en op 1 Juli 1941 resp. bevorderd tot 4de- en 3de werktuigkundige. Tijdens de laatste wereldoorlog verbleef hij in verschillende Japanse interneringskampen om direct na de Japanse bezetting van Indonesië weer te gaan varen. Op 1 Januari '49 en op 1 Januari 1953 werd hij resp. tot 2de- en hoofdwerktuigkundige bevorderd.

Zo viert hoofdwerktuigkundige Van Raemdonck, een dag na zijn verjaardag, zijn 25-jarig jubileum bij onze maatschappij. Wij wensen hem met beide feestdagen het allerbeste toe en nog vele voorspoedige jaren!

J. L. B. PONTOH.
opzichter/1e klerk ag. Makassar
25 jaar
9 Januari 1954.

Jozef Lambertus Bernardus Pontoh werd op 21 Februari 1913 te Tomohon geboren, trad op 9 Januari 1929 als draaier in dienst der K.P.M. en werd bij de Technische Dienst van ons Makassar-agentschap tewerkgesteld. Op 1 Januari 1949 werd hij aangesteld tot hoofd draaier, terwijl hij op 1 Januari 1953 tot opzichter III/1e klerk werd benoemd.

De heer Pontoh is nog steeds op ons Makassar-agentschap werkzaam en wij wensen hem op de 9de Januari a.s. met zijn 25-jarig dienst-jubileum van harte geluk.

AMIRIN BIN DJAMBUL.
sopir pada Kantor Pusat.
25 tahun
15 Djanuari 1954.

Amirin bin Djamboel dilahirkan pada tahun 1895 di Djakarta dan sudah sedjak tahun 1917 bulan Djanuari bekerdja sebagai sopir pada K.P.M. Dalam tahun 1924 ia minta berhenti, tetapi dalam bulan Djanuari tahun 1936 ia masuk bekerdja kembali sebagai sopir pada Perusahaan kita.

Kini Amirin sudah mempunyai 25 tahun dinas dan kami utjapkan selamat berhubung dengan djubiliumnja ini. Kami doakan mudah-mudahan ia masih dapat menempuh beberapa ribu kilometer lagi dibelakang kemudi mobil K.P.M.

Van het meeste belang

De grootte van uw lichaam is van weinig belang.

*

De grootte van uw hersens is van veel belang

*

De grootte van uw hart is van het meeste belang.

*

L. VAN DAM.
adjunct-chef
25 jaar
17 Januari 1954.

Leendert van Dam werd op 20 September 1904 te Vlaardingen geboren, doorliep de 5-jarige H.B.S. en behaalde daarna zijn 3de- en 2de rang voor stuurman Grote Stoomvaart. Als 4de stuurman trad hij op 17 Januari 1929 in dienst van onze maatschappij na met het ms. „Ophir” naar Indonesië te zijn uitgekomen. Op 1 April 1935 volgde zijn aanstelling tot 3e stuurman en kort daarop, in September van datzelfde jaar, gaf de heer van Dam het varen op en werd in de rang van employé op het hoofdkantoor geplaatst bij de afd. V.R.V. Op deze afdeling bleef hij tot Mei 1937 werkzaam, waarna hij werd overgeplaatst naar Indrapura en daar tot Juni 1938 bleef. Na wederom een half jaar op het hoofdkantoor te hebben gewerkt, werd de heer Van Dam op Surabaja tewerkgesteld, waar hij nog was toen in 1942 de Japanners Indonesië binnenvielen. Ook de heer van Dam werd geïnterneerd en verbleef in verschillende kampen totdat in Augustus 1945 Japan capituleerde. Toen eerst met verlof naar Europa, om na ommekeer hiervan resp. in Medan, Sibolga, Medan en Pontianak geplaatst te worden. Van Juli 1951 tot medio Maart 1953 vertegenwoordigde de heer Van Dam onze maatschappij te Palembang.

Op 1 April 1953 vertrok hij met zijn gezin met Europees verlof zodat hij momenteel nog in Nederland verblijft.

Wij wensen adjunct-chef Van Dam van harte geluk met zijn 25-jarig dienstjubileum op 17 Januari a.s.; nog vele voorspoedige jaren!

J. v. d. ZWAN.
gezagvoerder
25 jaar
17 Januari 1954

Jacobus van der Zwan werd op 29 November 1906 te Scheveningen geboren en doorliep de Zeevaartschool, met als resultaat dat hij in December '28 zijn diploma voor 3de stuurman GHV behaalde. Met het ms. „Ophir” ging hij voor de eerste maal naar Indonesië en trad op 17 Januari 1929 als 4de stuurman in dienst van

onze maatschappij. In Mei '32 behaalde hij te Djakarta zijn diploma voor 2de stuurman en werd op 1 October '35 tot 3de stuurman bevorderd. In Augustus '36 behaalde hij, eveneens te Djakarta, zijn 1e rang, om op 1 April '41 tot 2de stuurman te worden aangesteld.

Tijdens de Duitse inval in Nederland verbleef hij daar juist met verlof, zodat hij niet naar Indonesië kon terugkeren. Direct na de oorlogsjaren ging de heer van der Zwan weer als 2de stuurman varen en werd op 1 Januari 1949 tot 1e stuurman bevorderd. Op 1 Januari 1953 volgde zijn aanstelling tot gezagvoerder.

Wij wensen gezagvoerder Van der Zwan op de 17de Januari a.s. van harte geluk met zijn 25-jarig jubileum. Nog vele voorspoedige jaren!

H. C. VERSEPUT.
gezagvoerder
25 jaar
17 Januari 1954

Geboren op 7 December 1908 te Vlissingen, doorliep Hermanus Cornelis Verseput eerst de 3-jarige HBS en daarna de Zeevaartschool, waarvan hij het diploma voor 3de stuurman GHV behaalde. Met het ms. „Ophir” kwam hij voor het eerst naar Indonesië en trad op 17 Januari 1929 als 4de stuurman in dienst van onze maatschappij. In Maart '32 behaalde hij te Djakarta zijn diploma voor 2de stuurman en werd op 1 Juli '35 tot 3de stuurman bevorderd. In December van datzelfde jaar behaalde hij, eveneens te Djakarta, zijn diploma voor 1e stuurman. Op 1 Januari '41 volgde zijn aanstelling tot 2de stuurman. Gedurende de bezettingsjaren van Indonesië werd de heer Verseput geïnterneerd en zwierf door de verschillende Japanse kampen. Direct na Japans' capitulatie evarueerde hij naar Nederland, kwam in Mei '47 weer in Indonesië terug en ging weer als 2de stuurman varen. Op 1 Januari '49 werd hij tot 1e stuurman bevorderd, terwijl hij op 1 Juli '52 tot gezagvoerder werd aangesteld.

Op 17 Januari a.s. herdenkt gezagvoerder Verseput het feit dat hij voor 25 jaar in K.P.M.-dienst trad; op deze dag wensen wij hem van harte geluk. Nog vele jaren!

Op eigen kracht

De meeste mensen handelen niet uit zichzelf. Ze komen alleen tot actie, omdat ze door de omstandigheden of door andere mensen tot handelen worden gedwongen. Ze zijn de pionnen op het schaakbord.

Voordat een mens zichzelf kan regeren, moet hij leren zelfstandig te denken. Hij moet ook zijn wil gebruiken. Wilskracht is een belangrijk ding in het leven. Iedereen, die hoven het middelmatige wil uitkomen, vindt pas bevrediging in zijn werk, wanneer hij zichzelf op eigen kracht voorbeweegt.

H. A. A. SCHNEIDER.
hoofdwerktuigkundige
25 jaar
17 Januari 1954.

Hendrik Arnoldus Antonius Schneider werd op 5 November 1906 te Meerssen (Limburg) geboren, doorliep de Mulo en daarna de Kweekschool voor Machinisten te Amsterdam. Op 17 Januari 1929 trad hij als 5de werktuigkundige in dienst van onze maatschappij en werd op 1 October '34 en 1 April '41 resp. bevorderd tot 4de- en 3de werktuigkundige. Gedurende de Japanse bezettingsjaren bleef de heer Schneider aan boord van het ms. „Straat Malakka” doorvaren, om op 1 Januari '49 en op 1 Januari '53 resp. tot 2de- en hoofdwerktuigkundige te worden aangesteld.

Wij wensen hoofdwerktuigkundige Schneider op de 17de Januari a.s. van harte geluk met zijn 25-jarig dienstjubileum. Proficiat!

F. H. DE BAKKER.
hoofdwerktuigkundige
25 jaar
21 Januari 1954.

Franciscus Henricus de Bakker werd op 21 Juni 1908 te Magelang geboren, doorliep de Koningin Wilhelmina school afd. werktuigkunde te Batavia en trad op 21 Januari 1929 als 5e werktuigkundige in dienst van onze maatschappij. Op 1 April 1953 werd hij tot 4de werktuigkundige bevorderd, terwijl hij op 1 Juli '41 tot 3de werktuigkundige werd aangesteld. Op 1 Juli '49 en op 1 Januari '53 werd hij resp. bevorderd tot 2de- en hoofdwerktuigkundige.

Aan hoofdwerktuigkundige De Bakker op de 21ste Januari a.s. onze hartelijke gelukwensen met zijn 25-jarig jubileum. Nog vele jaren!

L. S. VAN DER MEULEN.
hoofdwerktuigkundige
25 jaar
22 Januari 1954.

(geén foto beschikbaar)

Gehoren op 22 Augustus 1909 in het toenmalige Buitenzorg, doorliep Louis Silvester van der Meulen de Koningin Wilhelmina

School afd. Werktuigkunde te Batavia en trad op 22 Januari 1929 als 5de werktuigkundige in K.P.M.-dienst. Op 1 April '35 en op 1 Juni 1941 werd hij resp. tot 4de- en 3de werktuigkundige bevorderd. Gedurende de oorlogsjaren verbleef de heer Van der Meulen in een Japans interneringskamp in Siam. Na deze periode ging hij weer varen om op 1 Juli '49 en op 1 Januari '53 resp. tot 2de- en hoofdwerktuigkundige te worden bevorderd.

Onze hartelijkste gelukwensen aan hoofdwerktuigkundige Van der Meulen met zijn 25-jarig jubileum op de 22ste Januari a.s.!

O. SAHETAPY.
machinedrijver
25 jaar
28 Januari 1954.

Obed Sahetapy werd op 23 December 1910 te Lateri (Ambon) geboren en trad op 28 Januari 1929 als leerling-smid in dienst van onze maatschappij. Op 1 Februari '47 werd hij tot leerling-motordrijver aangesteld, op 23 September '48 haalde hij zijn diploma voor machinedrijver om mer dezelfde datum in deze functie te worden benoemd. Wij wensen de heer Sahetapy met zijn jubileum van harte geluk; nog vele voorspoedige jaren in dienst van onze maatschappij!

De kans

„Geduld is zulk een schone zaak”
Zo leerden ons de ouden.
Dat woord wordt met „gemak” verward
Door hen, die daarvan houden.

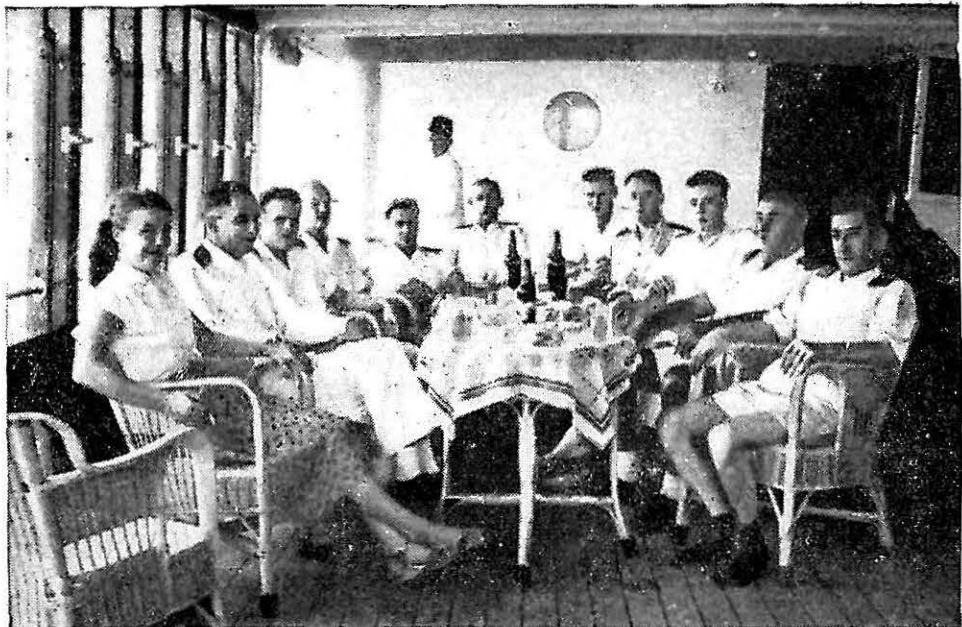
Toen men nog met de trekschuit ging
En 't snelvervoer met paarden,
Toen was succes bereikbaar voor
Bedachtzame bedaarden.

Maar nu steeds alles sneller gaat,
Is er geen tijd voor wachten.
De langzamen betreuren dat
En spreken dan van jachten.

Die zijn gesteld op hun gemak,
Maar 't is zo ongelukkig,
De kans, waarop men wacht, komt nooit
Die is daarvoor te nukkig.

De kansen liggen opgescheept
Voor flinke, vlotte mensen,
Die niet hun meeste tijd verdoen
Met zuchten, klagen, wensen.

Wie zich een doel stelt en daarop
Zijn wilskracht richt, zal merken,
Dat er vaak naamsverandering is.
„De kans” heet ook: „Hard werken”.
(uit: „Succes”)

Op 8 October a.p. werd aan boord van het ss. „Reael” door de état-major een afscheidsdrank aangeboden aan de gezagvoerder F. J. Damen, zulks i.v.m. diens vertrek met vervroegd pensioen naar Nederland op 16 October d.a.v. Bij die gelegenheid werd hem ter herinnering aan zijn diensttijd namens de état-major door de 1e stm. Ten Klooster met een korte toespraak een koperen ankertje aangeboden, waaraan de jongste uit het nest, de l.wtk. J. Spaans, zijn beste krachten had gewijd. Op bovenstaande foto gezagvoerder Damen (2de van links) te midden van de état-major en enkele gasten.

Grappjes in de rechten

Het doet deze meester genoeg U deelgenoot te kunnen maken van de wijze woorden, die een Nederlandse kantonrechter in een vonnis wijdde aan enige termen uit het scheepvaartbedrijf. Voor jonge employé's een gelegenheid om iets op te steken!

Een boosdoener moest voor deze kantonrechter verschijnen, omdat hij een motorrijtuig over de openbare weg had doen, althans laten, rijden „terwijl lading buiten de voorzijde van het motorrijtuig uitstak”. Nu bleek uit het proces-verbaal, dat het hier ging om een dragline en dat de uitstekende lading bestond uit de stalen arm daarvan. Ge ziet het probleem: de wet verbiedt dat er „lading” buiten de voorzijde van het voertuig uitsteekt, maar is deze arm als lading te beschouwen?

„Nee”, zei de kantonrechter, „de stalen mast behoort tot de drag-line en dus kan niet gezegd worden, dat die mast tot de lading behoorde”. Zijn Edelachtbare voegde daaraan een kleine toelichting toe en daarvan kunt ge iets leren!

„Overwegende immers, dat het woord „lading” is afgeleid van het werkwoord „laden”, welk werkwoord

„staat tegenover het werkwoord „lossen”,

„Overwegende dat deze werkwoorden „aanduiden een zodanige handeling „met goederen, welke zich niet verdraagt met de opvatting, dat het voorwerp dier behandeling, „de „lading”, vast en duurzaam verbonden is met het voorwerp, waarop „hetzelfde is geplaatst gelijk i.c. het „geval is”.

Wat we nu nog zouden willen weten is hoe het nu zit met het woord „lossen”, dat is afgeleid van het werkwoord „lossen”, welk woord staat tegenover het werkwoord „laden”

Inlichtingen gaarne aan

eze meester.

Op één wiel.

Het gebeurde bij een concert in Florence, dat de grote vioolvirtuoos Paganini vreesde, niet meer op tijd in de concertzaal te zullen komen en daarom een rijtuig nam.

Toen hij bij de zaal was aangekomen, vroeg de koetsier hem 10 franken voor de rit, een bedrag waarover de geldzuchtige violist ontdaan was. „Kijk eens, Maestro” zei de aapjesbestuurder, één toegangsbiljet voor het concert waarop u een stuk op slechts één snaar speelt, kost evenveel als ik voor deze rit vraag.” „Goed,” antwoordde Paganini, „hier heb je het gewone bedrag voor de rit, de tien franken krijg je pas, als je me op één wiel naar de schouwburg rijdt.”

Schatgravers vóór!

Heeft u interesse voor een verborgen schat ter waarde van een slordige £ 12.000.000? Koop dan een schop en een passage naar Australië en u zult 't vinden bij het stadje Queenscliff, Victoria. Of niet, natuurlijk!

In Queenscliff zelf zijn de meningen nog al verdeeld. De ene helft van de inwoners staat al jarenlang spottend toe te kijken, terwijl de andere helft met onvermoeide ijver de ene klip na de andere uithakt.

Maar niet alleen de kleine man heeft daar de koorts te pakken; zakenlieden en ingenieurs, overtuigd dat de fabelachtige schat in Queenscliff begraven ligt, hebben syndicaten gevormd om dit fortuintje op te sporen. Zij baseerden hun enthousiaste plannen op de ontdekking van stukken basaltrots, die daar niet thuis horen, het vinden van een ouderwetse Spaanse bijl en een soort grafzerk, waarop ingebijteld twee veelzeggende initialen. En dan was er natuurlijk die herder, met een op zijn arm getatoueerde kaart.

Maar waar kwam die schat dan wel vandaan? En hoe komen die Aussie's aan zo'n fantastische raming van 12 miljoen pond sterling?

In 1821 was Simon Bolivar hard bezig zijn bijnaam van „De Bevrijder” te verdienen. In zijn oorlog om een einde te maken aan de Spaanse overheersing van Zuid-Amerika, wist hij keer op keer zijn strijd lustige troepen ter overwinning te leiden. Alleen bij het horen van zijn naam, beefden de rijke Spanjaarden al. Overal, waar ze maar konden, trachten zij te vluchten, om aan de meedogenloze wreedheid van zijn manschappen te ontkomen. Dag na dag, terwijl stad na stad door Bolivar werd bevrijd, aanschouwden zij vol afschuw het fenomenale succes van zijn snelle aanvallen en de vrijwel onverzadigbare roofzucht van zijn soldaten.

Kwam de beurt aan Lima, de grandioze hoofdstad van Peru. Bolivar was er nog maar enkele dagen van af, zijn jubelende raiders hakend naar moorden en plunderen. Elke burger van de eeuwenoude stad wist wat een prijs Lima zou zijn. Er mocht geen moment verloren gaan. De aristocraten confereerden met de priesters, de priesters met de kooplieden, en allen bespraken zij het met de gouverneur. Besloten werd de rijkdommen van Lima direct te verschepen.

Een deputatie roeide naar de Engelse brik „Mary Dear”, welke op de rede van Lima's havenstadje, Callao, lag. Aan de Schotse kapitein, William Thomson, legden de afgevaardigden hun plannen voor. Zou hij de schatten naar Spanje willen brengen? En tegelijk zoveel van de edelen als hij kon bergen?

Kapitein Thomson zei: jawel, dat kon. Na het nodige over en weer praten werden zij het eens over de vrachtprijs en dolgelukkig keerden de zenuwachtige Spanjolen terug naar hun bedreigde stad. Wat zij in hun haast niet bemerkten, was dat de meest geïnteresseerde toeschouwer bij deze historische overeenkomst Benita Bonito was: hij van het Bloedige Zwaard, de vermaarde zeerover uit het oude Spanje en nu eerste stuurman van de „Mary Dear”.

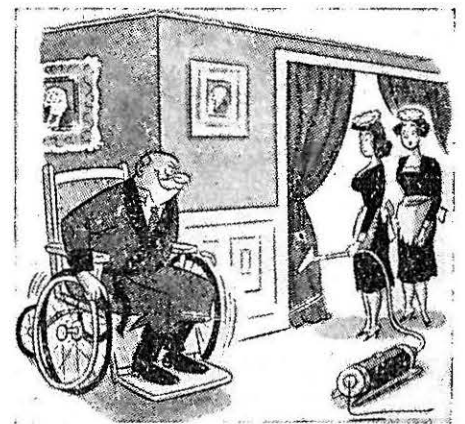
Nog diezelfde dag werd met laden begonnen. Het was alsof de bloedorstige kreten van het bevrijdingsleger hen reeds in de oren klonken. Badend in het zweet kwamen mannen uit de prachtige kathedraal, gebukt onder de last van twee levensgrote, van zuiver goud vervaardigde standbeelden van de Maagd en het Kind. Waardevolle kleden, vazen en kruisen werden in de ruimen van het schip gestuwd. Hooggeplaatste geestelijken en eenvoudige misdienaren sleepten zware goudstaven uit de schatkamers, zakken vol munten, dubloenen (oude Spaanse gouden munt ter waarde van ong. f. 13.— red.) en klompen zilver, alles werd met koortsachtige haast bijeen gehoopt en onder strenge bewaking naar de „Mary Dear” gebracht. De aristocratie rende opgewonden af en aan, zij kwamen met dozenvol kostbare ringen, oorbellen en parelsnoeren, juwelen en zeldzame ornamenten en op het laatst nog met een hele collectie van bijna drie honderd zwaarden, ingelegd met edelstenen.

Tenslotte kon er niets meer bij. Van onder tot boven was de „Mary Dear” volgepropt met kostbaarheden en edele metalen tot een totale waarde van meer dan £ 12.000.000.

Langzaam gleed het schip de haven uit. Aan de railing stonden de begeleiders van deze sprookjesachtige rijkdommen; hoogwaardigheidsbekleders van kerk en regering, edellieden, vrouwen en kinderen. Bedroefd over de verwoesting van hun land, maar toch blij te ontsnappen aan een wrede en zekere dood, wierpen zij een laatste blik op hun uitgestorven stad. Daarna, voorafgegaan door de priesters, knielden zij neer en brachten dank voor hun redding.

Benita Bonito zag de ceremonie aan en de ironie deed hem grijnzen. Hij ging naar Captain Thompson's hut en begon daar logisch en overredend te praten. Zijn stem was hard en verried geen enkele emotie. Maar zijn ogen schitterden begerig. Hij wees op de kapitale waarde van de lading. Stelde daar tegenover het belachelijk kleine aandeel, dat de heersers van Lima voor de overtocht hadden aangeboden. Benita's argumenten waren zo helder als glas voor de Schotse kapitein. Hij wist ook dat zijn stuurman het merendeel van de crew achter zich had. Wat de macht en invloed die Bonito over Thomson had aanging, had de gevreesde piraat net zo goed zelf schipper op die brik kunnen zijn. Binnen een uur was het plan gered. Elk lid van de bemanning kreeg zijn instructies en werd bewapend. Toen begon de slachting. Mannen, vrouwen en kinderen — tot de laatste passagier toe werden ze neergemaaid en dood of stervend in zee gesmeten. Nog nooit was zo'n ontzaglijk grote buit zo gemakkelijk in kapershanden gevallen.

Bonito's volgende zet was de zwaar beladen „Mary Dear” naar Cocos Island te zeilen, waar de schat voorlopig in een grot werd verborgen. Hoewel er diverse anders luidende verhalen jarenlang de ronde deden, geloven de dapper spittende burgers van Queenscliff nu, dat Bonito en Thomson aan de Engelse oorlogsbodems, die hun overal zochten, ontkwamen en later weer naar Cocos Island terugkeerden. De traditie zegt, dat ze hun kolossale prooi daar weer vandaan haalden en er mee de Pacific over voeren op zoek naar een veiliger schuilplaats. Dagenlang koersten zij langs de kust van Australië en vonden ten slotte een paradijs, dat hun schat voor alle tijden zou beschermen. Dit paradijs was een inham, een prachtig natuurlijk haventje. De zeeschuimers wierpen het anker uit en begroeven daar hun geweldige rijkdommen.

Hou'em in de gaten! Hij heeft zonet z'n wielen ingeeliid !!

Die inham, zei John Hendon een dikke honderd jaar later, was Anderson's Inlet, aan de Zuid-Oost kust van Victoria, in de buurt van het plaatsje Wonthaggi. En dat bracht de bal aan het rollen. Hoe die Henderson daar aan kwam?

Bij Beasley's Bridge liep hij tijdens zijn omzwervingen in die streken tegen een schaapherder op, die Lowe heette. Lowe scheen een beetje getikt te zijn: hij was eeuwig aan het brallen over een verloren schat. Hendon was geïnteresseerd en vergezelde de keuvelende herder en zijn kudde schapen tot Albury. Zijn nieuwsgierigheid werd nog meer geprikkeld, toen hij zag dat Lowe een kaart op zijn arm getatoueerde had. Volgens de herder gaf de kaart de plaats aan waar de schat verborgen lag. Het moest ergens aan de kust van Victoria zijn.

Lowe vertelde hem verder, dat zijn vader, Edwin Lowe, een bloedverwant van Captain Thomson was. Hendon had over de schipper van de „May Dear” gelezen. Hij ging in de gemeente-registers de stamboom van Lowe na en ontdekte dat de man inderdaad gelijk had. Ook informaties uit Schotland bevestigden later dat de Thomson in kwestie niemand anders was geweest dan de schipper, die in 1821 het commando over de „Mary Dear” had. Hoe Lowe aan de kaart was gekomen, scheen niemand te weten. Maar Hendon vond, dat de informatie van Anderson's Inlet nauwkeurig klopte met de tekening op de arm van de herder. Verder bewijsmateriaal werd gevonden in de vorm van een Spaanse bijl in de buurt van die inham en wel vlak bij een vreemdsoortige grafzerk van stenen, die gebouwd bleek te zijn vóór de eerste kolonisten daar arriveerden. In de zerk waren de initialen B.B. en E.L. gebijteld, die overeenkomen met Benito Bonito en Edwin Lowe, de vader van de herder.

In 1934 vormden enige welbekende zakenlieden van Victoria een syndicaat, met het doel de schat op te sporen. Zowel de omgeving van Anderson's Inlet als die van Turton Creek, een paar mijl verder op, werd nauwgezet afgezocht, maar niemand vond meer dan een paar roestige spijkers.

Drie jaar later besloot een mijn-ingenieur uit Sydney het nog eens te proberen. Hij had zijn eigen ideeën over de plaats van de schat en bovendien was het hem gelukt er achter te komen wat de vorige jacht nu eigenlijk precies had opgeleverd. De heren van het syndicaat hadden daar nooit veel over losgelaten. De aspirant-schatgraver goochelde wat met zijn getallen en andere gegevens en kwam tot de conclusie dat de buit bij Queenscliff begraven lag.

Met behulp van zijn instrumenten vond hij een plek aan de Swam Bay waar metaal onder het zand zou moeten liggen. Zijn berekeningen vertelden hem, dat hij niet diep behoefde te boren, maar hij wist dat het geen gemakkelijk karwei'tje zou worden.

De plek was gelegen op terrein van de spoorwegen; een smalle strook zand, nog geen honderd meter van het station verwijderd. De spoorweg-autoriteiten gaven hun toestemming, maar verlangden vijftig procent van wat hij mocht vinden. Prompt richtte de ingenieur zijn eigen maatschappijtje op, kreeg een goeie £ 1.000 bij elkaar en begon te boren. Drie weken achtereen vochten zijn mannen met pompen en drillboren tegen het natte zeezand. Dagen waren nodig om een diepte van slechts vijftien voet te bereiken, alleen maar om het weer in luttele minuten te verliezen tegen het wegzinkende drijfzand. Tenslotte probeerde de ingenieur het met een lange stalen staaf onder druk. Een paar dagen werd er mee gewerkt. Toen verdwenen plotseling zowel de werklieden als heel de installatie. En de bevolking van Queenscliff gist nog steeds waarom.

Weer bleef het resultaat van de navorsingen een diep geheim. Maar in dat stadje aan de Swam Bay leeft een verhaal als zou de lange stalen staaf tegen het lood van een oude schatkist uit Lima hebben geschuurd. Officieel echter, werd de schat nooit gevonden. Er is, misschien voor £ 12 miljoen aan edelstenen, goud en andere kostbaarheden verborgen in de buurt van Queenscliff. Radar, dat alziende oog voor metalen voorwerpen, zal mogelijk in de toekomst een machtig hulpmiddel kunnen worden bij het opsporen van begraven fortuinen. Een verdere ontwikkeling van deze uitvinding zal nog nodig zijn en dan, zo'n apparaatje zal een lief sommetje kosten.

Voorlopig kan de avontuurlijke schatgraver nog met schop en pikhouweel zijn hart ophalen. Het enige dat hij verder nodig heeft, en daar kan hij nooit te veel van hebben, is de onberekenbare factor..... geluk!!
(uit „De Blauwe Wimpel”)

Noot van de redactie:

Als U vandaag of morgen onze redactiekamer binnenstapt en ons niet aantreft, : alt U ongetwijfeld wel weten waar wij naar toe zijn!

Geen succes

De man, die zó groot en succesvol wordt, dat hij geen tijd heeft voor een vriendelijk woord of een hulpvaardige daad, is helemaal niet succesvol. Zijn leven is een mislukking.

REDDINGBOOT VAN PLASTIC

Voor vertegenwoordigers van de Scheepvaart-Inspectie o.l.v. de inspecteur-generaal, de heer C. Moolenburgh, is in IJmuiden gedemonstreerd met de eerste reddingboot van plastic. Deze reddingboot is een product van „De Paturi-Glasboot” te Warmond, die in de afgelopen zomer een zeilboot van het zelfde materiaal heeft vervaardigd. Bij een overbelasting van 25% werden op aanwijzing van de Scheepvaart-Inspectie talrijke proeven genomen, die alle goed verliepen. Zelfs tegen bewerking met een moker bleek de nieuwe reddingboot bestand. De constructeurs zijn van plan binnenkort met de productie op grote schaal te beginnen.

HILVERSUM WERKT AAN „KLEIN NEDERLAND”

Hilversum heeft plannen om op de Loosdrechtse heide Nederland in miniatuur uit te beelden. Op een terrein van 35 hectaren zullen bossen, duinen, waterwegen en een bevaarbaar IJsselmeer worden aangelegd, evenals een deel van de Noordzee.

De bezoekers kunnen dit „klein Nederland” binnentreden via grensposten met slagbomen en douaniers. De entreebiljetten krijgen de vorm van paspoorten. Er zullen spoorlijnen worden aangelegd, waarvan de bezoekers ook gebruik kunnen maken. Elke plaats of streek zal worden gemarkeerd door kenmerkende eigenschappen. In de industriegebieden verrijzen fabriekscomplexen. Elders wordt een levendige handel op de rivieren uitgebeeld. Het plan is afkomstig van een Hilversums' zakenman, die bij gemeente en regering contacten heeft gelegd en reeds medewerking voor de verwezenlijking van zijn plannen kreeg toegezegd, aldus lezen wij in de „Volkskrant”.

UIT DE SCHEEPVAARTWERELD

(vervolg van pag. 7)

De bemanning is echter een probleem. Van de ongeveer 1000 opvarenden zijn maar 250 Zwitsers; de overigen zijn overwegend Italianen en verder Scandinaviërs. Wat de opleiding betreft zal men wel op buitenlandse zeevaartscholen aangewezen blijven.

Men vindt de schepen der 15 Zwitserse rederijen behalve in de trampvaart ook op allerlei lijnen. In de nationale in- en uitvoer heeft de Zwitserse vloot maar een bescheiden aandeel; in 1952 slechts 5%. Maar door het verlenen van diensten is de vloot een aanzienlijke bron van deviezen-inkomsten.

(uit het scheepvaart-journaal v.d. wereldomroep).

HOCKEY

Allereerst enkele uitslagen:

Zaterdag, 21 November:

Box — K.P.M. I : 2 — 0

B.V.C. III — K.P.M. II : 4 — 0

Zondag, 29 November:

K.P.M. I — Sportclub I : 1 — 3

Zaterdag, 12 December:

K.P.M. I — Combinatie I : 3 — 1

K.P.M. II — I.S.C. II : 0 — 2

Zaterdag, 19 December:

K.P.M. I — V.I.C. I : 2 — 1

K.P.M. II — U.V.S. III : 0 — 0

In het kort willen wij even het verloop van deze wedstrijden memoreren en we beginnen dan met:

Het Eerste.

De wedstrijd tegen de BOX, welke voor ons in een verloren partij eindigde, werd in een uiterst sportieve sfeer gespeeld. Tot aan de rust was de stand dubbelblank, doch daarna kwamen de Britten opzetten en lieten wij ons min of meer overspelen. In de wedstrijd tegen de Sportclub beten we feller van ons af. Weliswaar verloren we ook deze wedstrijd, maar we hebben de Sportclub weer eens de overtuiging bijgebracht, dat zij terdege met ons elftal rekening dient te houden, temeer daar wij tot vlak vóór de rust met 1—0 voorstonden. Met Combinatie begint de victorie, althans laten we het hopen. In ieder geval was dit onze eerste gewonnen competitie-wedstrijd, waarin Combinatie niet veel te vertellen had. Deze overwinning werd een week later gevolgd door een tweede, toen we in de wedstrijd tegen V.I.C.I. lieten blijken dat we de beginperiode van spierpijn en dgl. achter de rug hadden en niet van plan waren ons nogmaals te laten slaan. In de 1e. helft was VIC „nergens”. In de 2e. helft kwam VIC plotseling opzetten, mede door een fout van onze middenlinie, die op een gegeven moment te ver teruggetrokken speelde. Meer dan 1 tegengoal vermocht VIC niet te maken, zodat het Eerste thans 4 winst-punten heeft uit 5 wedstrijden.

Het Tweede.

De wedstrijd tegen BVC. III werd

met 4—0 verloren. De achterhoede beet fel van zich af, maar de BVC-ers, die op eigen terrein speelden, lieten zich daarvoor niet storen. Vermeldenswaard is nog het keepen van Royer, die zijn elftal voor een grotere nederlaag wist te behoeden. De wedstrijd tegen ISC. II eindigde in een 2—0 nederlaag, maar eerlijkheidshalve moeten we hierbij zeggen dat het net zo goed andersom had kunnen staan. Ons elftal was in genen dele de mindere van ISC en van een uitgesproken overwicht van een der beide partijen was geen sprake. In de laatste wedstrijd tegen U.V.S. III sleepte het Tweede weer een puntje in de wacht, want deze eindigde in een gelijk spel. 22 mensen zwoegden 2 x 35 minuten, maar tot doelpunten kwam het niet. Het was echter een prettige wedstrijd met enkele verrassende momenten. En als we bedenken dat in het vorige seizoen astronomische verliescijfers als 8—0; 9—1 etc. als normaal werden beschouwd, dan kunnen gevoegelijk zeggen dat het Tweede met grote sprongen vooruit is gegaan en in de 3e klasse helemaal geen gek figuur slaat.

Stand: 3 winstpunten uit 4 wedstrijden.

TAFELTENNIS.

Voor de derde maal in het afgelopen jaar trad de K.P.M.-T.T.C. in het strijperk tegen de Sportclub om met 22 — 8 te verliezen! Een uitslag, welke de verhouding tamelijk juist weergeeft, alhoewel wij van het 1e heren-team wel iets meer hadden verwacht en het 2de heren-team zeer zeker voor 1 puntje meer had kunnen zorgen.

Ons dames-team bood behoorlijke weerstand en onze debutante, mevr. Bos, wist zelfs 2 van de 3 partijen te winnen. Een goed begin!

Als hoogtepunt van deze avond mag zeker worden genoemd de wedstrijd van Boom (KPM) tegen Cappelhof (Sportclub), welke partij door Boom op meesterlijke wijze in 3 sets werd gewonnen.

Ook een tweede partij wist Boom nog te winnen, waardoor een tweede winstpunt voor het 1e team werd behaald en de eer was gered.

De uitslagen der gespeelde wedstrijd waren als volgt:

1e team : 2 — 7

2e „ : 3 — 6

dames team : 3 — 6

Rest ons nog te vermelden, dat van de als toegift gespeelde herendoubles (2) damesdouble (1) en mixed-doubles (2) alleen de herendouble van het 2de team werd gewonnen.

*

Door de Sportvereniging „Tovo” werd ter gelegenheid van haar 25-jarig bestaan de afgelopen maand een tafeltennis-tournooi georganiseerd, waaraan de volgende clubs deelnamen: Tovo I, Tovo II, BVC, Maluku, Indra, BPM, Sportclub, SMN en KPM. Voor dit tournooi waren een beker en negen medailles beschikbaar gesteld. De K.P.M. wist het tot de finale te brengen en veroverde maar liefst de 2de prijs! Mooi werk.

Behoudens enkele invallers kwamen wij met de volgende opstelling uit:
1ste herenteam: Boom, Lips en Maas.
2de herenteam: Bakker, Juriaan en Kaan.

1ste damesteam: Mevr. Bos, Mevr. Tonino en Mej. Visser.

Wij willen hier speciaal vermelden dat de dames Teeuw en Walet en de heer Heuvelman als invallers voor 1 wedstrijd hun beste krachten gaven en daardoor daadwerkelijk aan het fraaie resultaat van dit tournooi hebben bijgedragen. Er werden per wedstrijd 27 singles en 6 doubles gespeeld. De organisatie van het geheel lag uiteraard in handen van de Sportvereniging „Tovo” en wij willen niet nalaten hier een woord van waardering te uiten aan het adres van de heer Van Enck voor zijn goede wedstrijdleiding.

K.P.M. — S.M.N.: 22 — 11

Deze wedstrijd werd op Woensdag 9 December gespeeld en al gauw trad onze meerderheid aan het licht, zodat K.P.M. met overtuigende cijfers won. Ook ons damesteam (dank zij Mevr. Bos) wist met 5 — 4 te winnen.

K.P.M. — B.P.M.: 18 — 15

Op Zondag 13 December werd deze wedstrijd gespeeld en met zeer hard werken en zwoegen werd deze match door de K.P.M. gewonnen, maar het heeft er om gespannen! Na 26 gespeelde

partijen (singles) was de stand 13—13, waarna de laatste single werd gewonnen door Lips, zodat wij aan de laatste 6 doubles begonnen met slechts één puntje voorsprong. Er kon dus toen nog van alles gebeuren! Na 2 mixed-doubles te hebben gespeeld werd de stand 15 — 14, terwijl de door ons gewonnen damesdouble de stand op 16—14 bracht. Nog 3 herendoubles waren er toen te spelen met de kans te verliezen. De eerst gespeelde en gewonnen herendouble Bakker-Juriaan gaf echter de definitieve doorslag, hetgeen de stand op 17—14 bracht. Van de twee overige doubles werd er een verloren en een gewonnen, waarmee de eindstand op 18—15 in het voordeel van de K.P.M. werd gebracht. Een bijzonder spannende wedstrijd.

Finale: K.P.M. — Sportclub: 5 — 28

De finale werd onder grote belangstelling op Dinsdag 15 December in het Logeergebouw gespeeld, waarbij de Sportclub blijk gaf van haar superioriteit door met overtuigende cijfers van ons te winnen. Hoewel de uitslag op het tegendeel duidt, kregen de toeschouwers deze avond spannende en op hoog peil staande wedstrijden te zien. Wij denken hier o.a. speciaal aan de spannende laatste single van Maas, die op het nippertje door hem werd verloren. Het eerste en tweede herenteam verloren beiden met 8—1, waarbij het Lips en Bakker waren, die voor hun teams de eer wisten te redden. Een verrassing bracht ons het K.P.M. damesteam, dat weliswaar met 6—3 verloor, maar een zeer goede prestatie leverde door, hetgeen niemand verwachtte, toch nog drie partijen te winnen. (Mevr. Bos 2 en Mevr. Tonino 1 partij). En hiermede werd de Sportclub verdiend kampioen van dit zeer geslaagde „Tovo” Jubileum-tournoi.

ZO... ALS...

Zo welsprekend als een reisprospectus
 Zo onbruikbaar als een spiksplinternieuwe handdoek
 Zo moederlijk als een couveuse
 Zo dorstig als een kind, dat pas in bed is gestopt
 Zo gezellig-rommelig als een huis op Zondag-morgen
 Zo weigerachtig als een sigaretten-aansteker
 Zo hulpeloos als een kersverse vader
 Zo weerbarstig als een bakje met ijsblokken
 Zo onnodig als het maken van gebaren bij een telefoongesprek
 Zo tevreden als toen ze hoorde, dat haar beste vriendin zes pond zwaarder was geworden
 Zo hoffelijk als een Japanse belediging
 Zo gemakkelijk als het opgeven van een dieet
 Zo democratisch als een rolhanddoek
 Zo persoonlijk als een oorvijg
 Zo onverwacht als een hikkui
 Zo eenzaam als een zucht
 Zo druk als een kat met twee muizen

Onze kranige K.P.M. Tafeltennisclub, die kans heeft gezien om in het TOVO-tafeltennistournoi de 2de prijs te winnen.

Van links naar rechts: Lips, Kaan, Juriaan, Maas, mej. Visser; Bakker; mevr. Bos; Boom en mevr. Walet.

Een tragische geschiedenis

Met een sissend geluid als van een leeglopende band werd ik, tegelijk met 3 broertjes, geboren op een zonnige Zaterdagmiddag.

Ik zat nog in papier verpakt en was blij eindelijk de enge bekrompenheid van het tennishok ontsnapt te zijn. En weldra stond ik in het midden der belangstelling. Mijn eerste tenniswedstrijd

Lachend ging ik het leven tegemoet, ik was nog jong en veerkrachtig en had grote verwachtingen. In 't begin voelde ik een soort pijn als zo'n hardgespannen racket mij een harde kloep gaf, maar dit wende al gauw.

Vaak hoorde ik de mensen langs de kant mij toejuichen, als ik snel in een hoek dook waar de tegenstander niet bij kon. Men riep dan: „mooie bal, mooie bal” en ik voelde me dan gelukkig en 't leven was mooi! Dat dacht ik tenminste, ik onervarene.

Ongeveer 4 weken later, toen m'n huidje al aardig kaal begon te worden gebeurde het!

Ik geloof dat het „Evert” was (of „ijs” daar wil ik af zijn) die me met een vreselijke klap de wolken insloeg, zo hoog dat ik bijna bewusteloos raakte.

Ik kwam neer in een dakgoot en bleef daar verder liggen, want m'n bazen zeiden; „Och laat die ouwe rotbal daar maar liggen”!

En daar lig ik nu, al maandenlang in de kou en de regen. Bah, wat een leven, nee, dan mijn neven de pingpong bal-

len, die hebben 't tenminste heel wat beter.

Ik wilde dat....

Gisteravond m'n eerste wedstrijd gespeeld. Maar wat was dat raar, om als klein balletje op zo'n groene tafel heen en weer geslagen te worden. Ik werd er bijna duizelig van! En dan die beroerde Jan met z'n kapballen „pakai effek” als ik op de tafel neerkwam schoot ik pardoos al draaiend en tollend een andere richting op, ik werd op het laatste toch werkelijk een beetje onpasselijk.

En toch is dit leven prettig, ik heb tenminste geen kans in een dakgoot geslagen te worden!

Ook de dames spelen vaak met me en dat is altijd erg prettig en rustig, alhoewel Tanja me eenmaal tegen de lamp aansloeg zodat ik me bijna verbrandde, terwijl Wil daarna bijna op me ging staan.

Maar overigens is dit werkelijk een goed leven.....

Ik heb al weer te vroeg gejuicht. Pak weg dat Roel vorige week plompverloren boven op me ging staan!

Wat deed dat vreselijk pijn, m'n hele borstkas is ingedeukt.

Daar lig ik nu, weggegooid in een hoekje onder het biljart.

Twee weken slechts heb ik geleefd. Bah..... wat een p..... leven. Dan kan je beter een sterke hockeybal wezen. Ja, ik wilde dat.....

Eureka, ik heb het gevonden. Een keiharde naadloze hockeybal ben ik. En belangrijk, nou en of! Geen hak

trapt mij inelkaar en geen racket slaat mij meer in de dakgoot. This is it! Ik ben al zeker een half jaar oud, van ver ben ik gekomen, een bootreis van 4 weken heb ik meegemaakt.

Voor mij hoefde tenminste geen inducement (zelfs geen invoerrechten!) betaald te worden, aangezien ik, naadloos zijnde, niet onder de categorie luxe artikelen viel.

Want is het leven mooi! Vorige week nog, je had 't moeten horen, werd ik met wilde kreten bejubeld toen ik door Nico in de goal werd geslagen „Meesterlijke bal. — Geweldige bal”

Zo schreeuwde iedereen voor mij, naadloze! Als ik nog terug denk aan mijn tijd als tennis- en pingpongbal moet ik schamper lachen!

Als Henk me listig in de goal wipt of Chris me met een slag 't halve veld doorstuurt, dan weet ik dat dit pas het ware is! Wat is m'n leventje nu mooi!

Goed, toegegeven, ook ik heb m'n ups en downs.

Als ik na een gewonnen wedstrijd er-gens achteloos in een hoek wordt ge-gooid terwijl mijn elftal achter grote glazen geel schuimend vocht (wat zou dat toch zijn?) elkaar zit te vertellen hoe goed ze wel waren, dan..., ja dan voel ik me wel eens achteruitgezet.

Bij iedere wedstrijd, behalve het publiek, doorlopend 22 paar ogen die in spanning mijn verrichtingen volgen!...

Ik ben nu 9 maanden oud en gisteravond heb ik mezelf in slaap gehuild Ik speel geen wedstrijden meer, zelfs

geen oefenwedstrijden.

Oud en door ervaring wijs geworden denk ik nu veel over m'n leventjes te-rug. Als jullie, sportvrienden, maar eens beseften dat ook wij een zieleleven hebben, dan zou ons leventje heus wel goed zijn. Behandel ons als kameraad en in vrede zullen we sterven, maar nu.....

In een verlaten donker hoekje van een rommelschuurtje bij de sportclub hebben ze me neergegoot, tussen 2 vieze vettige lappen, een gebroken hockeystick, (m'n enige troost in m'n laatste levensuren) en een vuile ge-scheurde kalkemmer.

Eens de glorie van het veld en thans afgeschreven want ik, naadloze, ben geharsten!! Wat een leven!! Bah!!

W.B.

HOOFD OMHOOG!

Een werkman op een bouwwerk kwam een lange ladder af met een zware vracht op zijn schouders. Plot-seling voelde hij zich duizelig worden. Hij zocht met zijn voet naar de volgende sport en zijn handen begonnen te trillen.

Een ervaren opzichter, die beneden stond, zag dat de man op de ladder in gevaar verkeerde. Meteen schreeuw-de hij:

„Hei maat, niet naar beneden kijken! Kijk naar boven!”

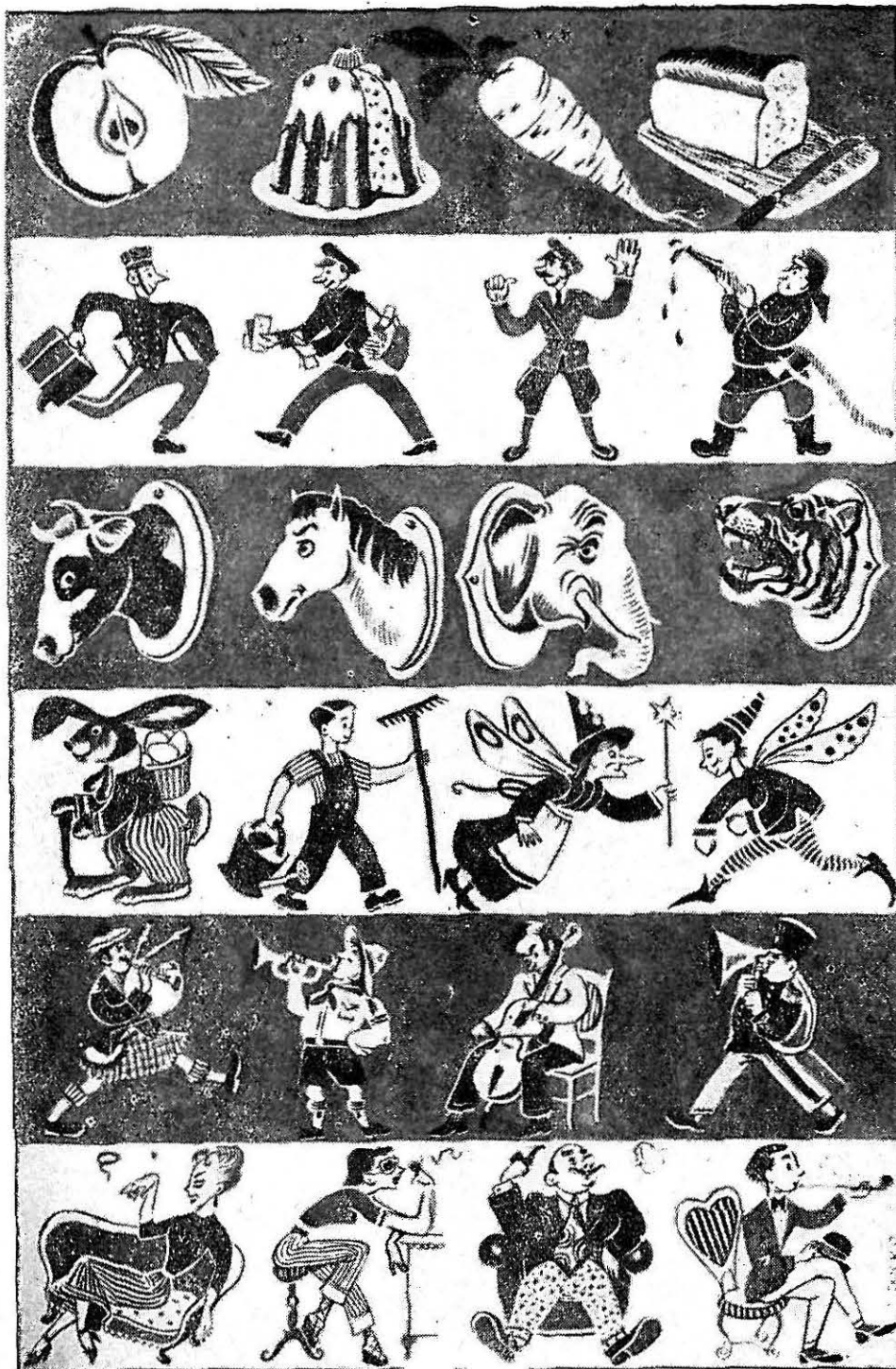
Dat was het juiste advies. In enkele seconden had de werkman, die reeds op zijn ladder wankelde, zich hersteld en hij kwam bedaard naar beneden. Indien hij naar beneden had gekeken, zou hij gevallen zijn.

Zodra u zich onzeker voelt in uw werk denk dan aan dit advies!

(foto's. Studio „Tong & Tim”)

Op 17, 18, 20 en 27 November a.p. werden door de Vereniging van Huisvrouwen te Djakarta excursies georganiseerd naar ons koel-vrieshuis te Tg. Priok. De bovenste foto werd genomen tijdens de uiteen-etting van de heer J. J. Mulder, chef C.D. De benedenste foto geeft een beeld van de gezelligheid tijdens het kopje koffie. Beide foto's werden gemaakt gedurende de excursie op 18 November j.l.

DENKPUZZLE

In bovenstaande figuur ziet u 6 rijen afbeeldingen; in iedere rij houden steeds op de een of andere manier 3 tekeningetjes met elkaar verband. Aan u de vraag in welk opzicht 3 afbeeldingen in iedere rij met elkaar verband houden en de 4de daarvan verschilt. De juiste antwoorden kunt u vinden op pag. 26.

DE KIPPENBEVOLKING

Wist U dat er in Nederland drie maal meer kippen leven dan mensen? Deze kippenbevolking bestaat uit goede legers, want het is natuurlijk te doen om een hoge eieren-productie. De laatste tijd is het aantal kippen zó sterk uitgebreid, dat het vorige jaar gerekend werd op een stijging van de eier-productie met 70 miljoen stuks.

Hun eerste

De ouders stonden met vertedering te kijken naar hun eerste spruit in de wieg.

„Konden we maar eens even in de toekomst kijken en zien wat hij later zal worden,” verzuchtte de moeder.

„O, hij gaat vast in de politiek,” zei de vader.

„Hoe kom je daar nu bij?”

„Luister maar eens naar hem, hij zegt een heleboel dingen, die prettig klinken en absoluut niets betekenen.”

De blinde vlek

Iedereen heeft weleens gehoord van de blinde vlek op het netvlies van het menselijk oog. Het is de plaats, waar zich geen gezichtscellen bevinden, maar uitsluitend zenuwbundeltjes en bloedvaten. Natuurlijk is deze plek ongevoelig voor de inwerking van de lichtstralen, die ons oog binnenkomen. Vallen er toch lichtstralen op, dan brengen die in de hersenen geen reactie teweeg en zien we niets.

*

*

Hier is een aardige proef om U van de aanwezigheid van de blinde vlek op uw netvlies te overtuigen. Sluit uw linkeroog en fixeer met uw rechteroog het bovenste kruisje in de bovenstaande tekening. Door de bladzijde een weinig van het oog af of naar het oog toe te bewegen, zult u aan een zeker punt komen waarop het gehele ovaal rechts op de tekening, die u tegelijk met het kruisje waarnam, is verdwenen. U „ziet” dan het ovaal met uw blinde vlek, dat wil zeggen: u ziet het niet.

Hetzelfde gebeurt, als u deze bladzijde omgekeerd in uw hand neemt, uw rechter oog sluit en met uw linkeroog het kruisje fixeert, dat door het om-draaien van de bladzijde het bovenste is geworden.

Misschien zal het u bij deze proef verwonderen, dat de blinde vlek in het gezichtsveld geen gat veroorzaakt en dat u op de plaats van het ovaal wit papier waarneemt. Dat komt, doordat u met uw voorstellingsvermogen het wit van de omgeving automatisch reproduceert op de plaats, waar het gezichtsveld wordt onderbroken.

— Stil nou maar, Jan, huil nou niet, de volgende keer mag jij weer aan de bel trekken! —

Ontspanning door Inspanning

Kon Aankomende

De eerste prijs van Rp. 25,— was bestemd voor :

H. W. van Leeuwen — c/o n.v. Borsumy-agentschap KPM te Rengat (Sumatra)

De tweede prijs van Rp. 15,— ging naar: de heer Sjahfiri Abbas — 3de klerk agentschap Padang;

en de derde prijs van Rp. 10,— viel ten deel aan:

I. Poë — beambte agentschap Gorontalo.

Apropos : hoe staat het met uw oplossing van het monster-kruiswoordraadsel uit ons Kerstnummer? Denkt u erom, de sluitingsdatum is 20 Januari a.s.! En nu weer een nieuwe opgave. We komen opnieuw met een kruiswoordraadsel, waarvan de oplossingen ons uiterlijk 20 Februari a.s. moeten hebben bereikt.

*

Voor de inzenders gelden de volgende voorwaarden :

1. Inzendingen, welke duidelijk van naam en adres moeten zijn voorzien, te richten aan:

de redactie van „de Uitlaat” — p/a Hoofdkantoor K. P. M. — Djakarta;

2. Onduidelijk geschreven oplossingen worden zonder meer ter zijde gelegd;

3. Voor juiste inzendingen zijn 3 geldprijzen beschikbaar gesteld:

1 prijs van Rp. 25.—

1 prijs van Rp. 15.—

1 prijs van Rp. 10.—

Bij meerdere goede oplossingen beslist het lot.

4. Over oplossingen en/of toekenning der prijzen kan NIET worden gecorrespondeerd.

De juiste oplossing van het kruiswoordraadsel, voorkomende in ons October-nummer luidt als volgt :

PURPER WIT VIOLET
AROMA ABEELE PA
UILFEIT EIERRIJ
PEESTEN EENMIKIEL
ELITE RABAT WIKKE
RISOMP PA MOEST
TAMIAMI REEELKE
WIPGLAS DANKELS
AMOER EUVEL
KOTADAT TOERARA
RSTORE ANNAMKE
PSTILOR AKAASIS
ALLEE SMELT RTEL
SIAMMI GEPGALA
SAPBORA GEI ROG
ENMODEL ANNENGE
REMISE KOLKRATER

We ontvingen vele goede oplossingen, zodat weer moest worden geloot.

Kruiswoordraadsel (copyright „Denksport”)

Van links naar rechts:

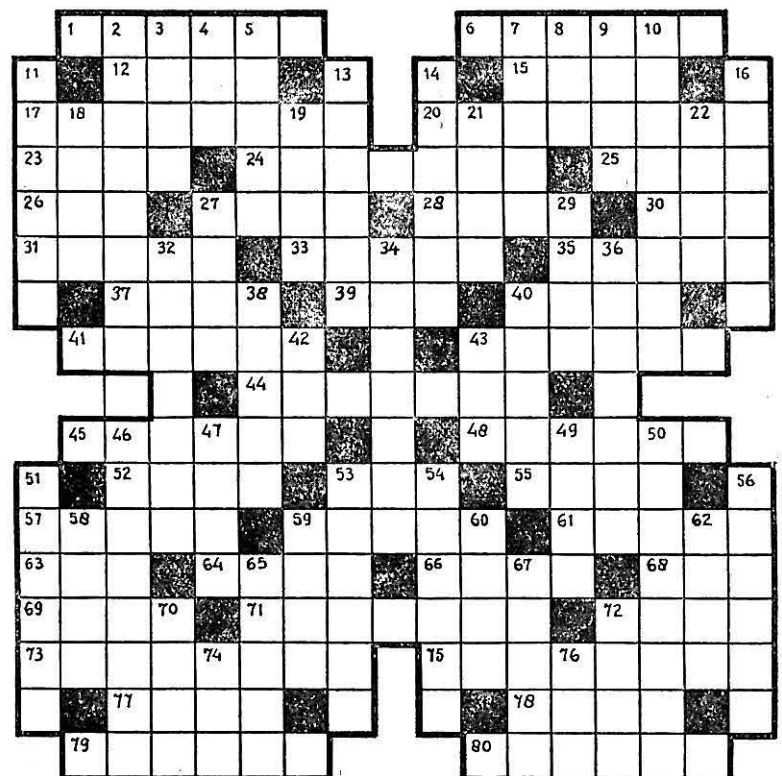
1 aartsvader Jacob — 6 harssoort — 12 dienstbaar man — 15 kleur — 17 letterdieverij — 20 muziekinstrument — 23 volksverlevring — 24 projectiel — 25 heldendicht — 26 dunne plank — 27 vis — 28 hinder — 30 voorzetsel — 31 plant — 33 Spaanse titel — 35 plant — 37 pl. in Drente — 39 streep — 40 aanw. vnw. — 41 droombeeld — 43 schaaldier — 44 geneesmiddel — 45 wanorde — 48 rank — 52 banier — 53 landtong — 55 hoogtemerk — 57 strijdperk — 59 gezondheid — 61 stad in Frankrijk — 63 bloeiwijze — 64 steeg — 66 overschot — 68 provincie v. Ecuador — 69 eind v. e. tros — 71 enkelvoudige stof — 72 drank — 73 vol schoonheidszin — 75 vogel — 77 Ind. eilandengroep — 78 voorlichting — 79 opmerksaam — 80 geluid.

Van boven naar beneden :

2 deel van olifantengebit — 3 woede — 4 liefkozing — 5 verdieping — 7 fierheid — 8 familielid — 9 kledingstuk — 10 aangenomen — 11 verhoging — 13 hoop — 14 standaardmaat — 16 schaaldier — 18 gemeen — 19 godheid — 21 vreedend — 22 gebrek — 27 stad in Duitsland — 29 drank — 32 koetsier — 34 stad in Gelderland — 36 wilskracht — 38 naaigerei — 40 handvat — 42 deel van het oor — 43 kan — 46 buitensporigheid — 47 Nederl. rivier — 49 vogelverblijf — 50 land van belofte — 51 onlangs — 53 stad in Italië — 54 lijn — 56 pl. in België — 58 venster — 59 alleen-zang — 60 vogel — 62 meer in Azië — 65 lawaai — 67 maat — 70 deel — 72 wisselborgtocht — 74 rund — 76 vernis.

Oplossing denkpuzzle van pag. 25.

Alleen de peen is niet aangesneden; alleen de piccolo is niet in overheidsdienst; alleen de tijger is een verscheurend dier; alleen het jongetje is geen sprookjesfiguur; alleen de man met de cello bespeelt een snaarinstrument; alleen de man met de lange pijp rookt met z'n linkerhand.

De beste foto van de maand: de „Karsik” verlaat Hongkong tijdens zonsondergang. Deze zeer geslaagde foto werd gemaakt door gezagvoerder H. Meyer, die hiervoor de uitgeloofde prijs van Rp. 50.— ontvangt.

